

ሥነ ፍጥረት ክፍል ፩ ለሰንበት ት/ቤት ሕፃናት የተዘጋጀ።
ሥነ ፍጥረት ክፍል ፪ ለትላልቅ የሰንበት ት/ቤት ወጣቶች የተዘጋጀ።

የዚህ መጽሐፍ ሽያጭ ገቢው ዘጠነ-አምስት ሺህ የተረፈውን ለሰብስቦት ወንጌል ሥልጠና መረሐግብር እና ለሰነድ አድራጊነት ሥራ የሚውል ነው።

ሥነ ፍጥረት

ክፍል ፩

ለከፍተኛ የመንፈሳዊ ትምህርት ተማሪዎች የተዘጋጀ

ከዲ.የቆን ከፍ.ያለው ታደሰ
ገጽ ፩ / ፳ ፱፻፹፯ ሳም

ሥነ ፍጥረት

ክፍል I

ለከፍተኛ የመንፈሳዊ ትምህርት ተማሪዎች የተዘጋጀ

ከዲ.የቆን ከፍ.የለው. ታ.ደ.ሰ
ጎዳር I/፳ ህዳር ፳፱

ማዕ.ጫ

ምዕራፍ 1 ሥነ ፍጥረት መግቢያ	ገጽ 3
ምዕራፍ 2 ዕለተ እሑድ	5
ምዕራፍ 3 ዕለተ ሰነይ	19
ምዕራፍ 4 ዕለተ ሠሉስ	25
ምዕራፍ 6 ዕለተ ረቡዕ	30
ምዕራፍ 7 ዕለተ ሐሙስ	40
ምዕራፍ 9 ዕለተ ዓርብ	45
ምዕራፍ 10 ዕለተ ቅዳሜ	49
ምዕራፍ 11 ታሪክ አዳም	52

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን።
ሥነ ፍጥረት

ሥነ ፍጥረት እንዴት ነው? ቢሉ ሥላሴ ቅድመ ዘመን እንደዛሬ ሁሉ በሦስትነትና በአንድነት ሳሉ ዓለምን እንፍጠር ብለው አሰቡ አስበውም አልቀረም እምነብ አልቦ አምጥተው እሁድ በቀዳማይ ሰዓት ሌሊት ጀምሮ እስከ ዐርብ ድረስ ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት ፈጠሩ። «እስመ ውእቱ ይቤ ወኮነ ወውእቱ አዘዘ ወተፈጥሩ» ብሏል። መዝ. 32:1-9፣ መዝ. 148:5-6 ።

እሁድ ፣ አራቱን ባሕርያት፣ ጨለማን፣ ሰማያትን፣ መላእክትን፣ ብርሃንን፣ ሰኞ፣ ከዚህ እስከ ብሩህ ሰማይ ሞልቶ የነበረውን ውሃ ከ3 ከፈለው፣ ማክሰኞ፣ አዘርዕትን፣ አትክልት፣ ዕዕዋትን፣ ረቡዕ፣ ፀሐይ፣ ጮረቃን፣ ከዋክብትን፣ ሐሙስ፣ በባሕር ያሉ እንስሳት፣ አራዊትን፣ አዕዋፍን፣ ዐርብ፣ በየብስ ያሉ እንስሳትን፣ አራዊትን፣ አዕዋፍን፣ ዐርብ በነግህ አዳምን ፈጠረ።

ሥላሴ ይህንን ሁሉ መፍጠራቸው ሕፃናዊ ፍሮባቸው ምልዓት ሊሆናቸው ጉዳይ ፍሮባቸው ሊጠቅማቸው አይደለም። ፈጣሪያቸውን ቢያውቁት የሚጠቀሙ ሰውና መላእክት ናቸው። ሰው የራቀውን የሚያቀርብለት የቀረበውን የሚያሰናዳለት

መካር ረዳት ይሻል። ሥላሴ ግን ይህን ሁሉ አይሹም የሰው ባሕርይ ይራባል፣ ይጠማል፣ የሥላሴ ባሕርይ ግን የማይጠማ፣ የማይራብ፣ የማይደክም ነው። ሰው ልሰወር ባለ ጊዜ አጽር ቅጽር ይሻል ሥላሴ ግን ይህን ሁሉ አይሹም የገዛ ባሕርያቸው ይሰውራቸዋል። ሰው ልገለጽ ባለ ጊዜ ፋና ብርሃን ይሻል ሥላሴ ግን ይህን ሁሉ አይሹም በገዛ ባሕርያቸው ይገለጻሉ ሰው በሕይወቱ ሞት በመንግሥቱ ሕልፈት አለበት ሥላሴ ግን በሕይወታቸው ሞት በመንግሥታቸው ሕልፈት የለባቸውም። የቀረውን ፍጥረት ለምን ፈጠሩት ቢሉ ለእኛ ልንበላው ልንጠጣው ልንማርበት ልንሠራበት ነው። ላሙን፣ በጉን፣ ፍየሉን፣ አዝርዕቱን፣ አትክልቱን ፣ ማሩን፣ ወተቱን እንበላዋለን እንጠጣዋለን ፈረሱን በቅሎውን እንጠቀምባቸዋለን ዕዕዋቱን ባሕር እንዳንጠልቅ በገደል እንዳንወድቅ እንሻገርበታለን። የፀሐይ፣ የእሳት፣ የውሃ ሦስትነት አላቸው እኛም በነዚህ ምግሌነት የሥላሴን አንድነት ሦስትነት እናውቅባቸዋለን ከፍጥረቱ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማይፈጽም የለም። እግዚአብሔርን ማወቅ ከፈለግህ መምህርና ምስክር ሆኖ ወደሚያስረዳህ ሥነ ፍጥረት ተመልከት ጠቢቡ በጥበቡ ደራሲ በድርሰቱ ባለሞያ በተግባሩ እንደሚታወቅ ሁሉ እግዚአብሔርም ለፍጥረቱ በፍጥረቱ ይታወቃል ራሱን ያለ ምስክር አልተወም እንዳለ ሉቃስ የሐዋሥራ 14:17 «ወዘኢይትአወቅ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ኃለም ይትአወቅ በፍጥረቱ ለፍጥረቱ በአእምሮ ወለብዎ» እንዳለ ኤጲፋንዮስ ሥላሴ ግን ከምሥጋና በቀር

የሚፈልጉት የለም እስከዚህ መቅደም ነው። ከዚህ ቀጥሎ የየዕለቱን ፍጥረታት በዘርዘር እንመለከታለን ።

ዕለተ እሑድ

1ኛ. በመጀመሪያ ሰዓት እግዚአብሔር አራቱን ባሕርያት ለምን ፈጠረ? ቢሉ ለባህርይ አራት ነገራት እንዳሉ እወቅ ሲል ነው ኃያል ነኝ ሲል እሳትን ፈጠረ እሳት ውሃ ካልከለከለው ሁሉን ያጠፋል ጌታም ቸርነቱ ካልከለከለው ላጥፋ ቢል ይቻለዋል። እስመ አልቦ ነገር ዘይሠዓኖ ለእግዚአብሔር እንዳለ ገብርኤል። ሉቃ. 1፣37 ፈታሐ ነኝ ሲል ነፋስን ፈጠረ ነፋስ እህልን ከገለባ ይለያል። ጌታም ምዕመናንን ከመናፍቃን ጸድቃንን ከአጥአን ይለያል። መንጽሔ ነኝ ሲል ውሃን ፈጠረ ውሃ እድፍን ከአካል አካልን ከእድፍ ይለያል ጌታም ነፍስን ከኃጢአት ኃጢአትን ከነፍስ ይለያል። «ወሐበነ ማየ መንጽሔ ዚአነ» እንዳለ በኪዳን ባዕል ነኝ ሲል መሬትን ፈጠረ ከመሬት ብዕል ሥጋዊ ይገኛል። ምድር ከሃሊ ናት ፍጥረቱን ሁሉ ችላ ትኖራለች ጌታም ከሃሊ ነው የፍጥረቱን ሁሉ ኃጢአት ክፋት ችሎ ታግሶ ይኖራል። «ኃያል ወመሥተዓግሥ» መዝ. 7፣11 /ኃይለኛም ታጋሽም ነው/ እንዳለ ክቡር ጳዊት በባሕርይ ያሉ አራቱን ነገራት ለመጠየቅ አራቱን ባሕርያት ፈጠረ። እነዚህንም አንድ ጊዜ በመላ አልፈጠራቸውም በሬት ጥቂት እሳት ጥቂት ነፋስ ጥቂት ውሃ ጥቂት መሬት ፈጠረ። እሊህም በፈቃድ እግዚአብሔር ተሟልተው ይሸናፈሉ። እሳት ውሃን

ያፈላዋል ውሃ ነፋስን ይገታዋል ይገድባል ነፋስም መሬትን ይበትነዋል። ለማስታረቅ ግን ሦስት ሦስት ግብር ያላቸው አድርጓቸዋል። የእሳት መደቡ ብርሃን ሲሆን ውዕይት ይብስት አለው የውሃ መደቡ ብርሃን ሲሆን ቁረት እርጥበት አለው ቁረት ውዕይት አለው የመሬት መደቡ ጽልመት ሲሆን ይብስት ርጥበት አለው ሲያስታርቃቸውም እሳትን በብሩህነት ከነፋስ በርጥብነት ከመሬት ነፋስን በይቡስነት ከመሬት ውሃን በብሩህነት ከእሳት በቁርነት ከነፋስ በርጥብነቱን ከመሬት ነፋስን በጽሉምነቱ ከመሬት በውዕይነቱ ከእሳት በርጥብነቱ ከውሃ አዋሕዶ አስማምቷቸዋል።

ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚያስተምረን ብርሃን ከመፈጠሩ በፊት በመጀመሪያ ጨለማ ነበር በዚህም የጨለማ ሰዓት ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ፍጥረታት ተፈጥረዋል፤ ስለዚህም ጨለማ እንደ አንድ ሥነ ፍጥረት የመጀመሪያ ፍጥረት ተቆጥሯል፤ በእሳት ዘፍጥረት ም.1:2 ጨለማ በጥልቁ ላይ ነበር ይላል።

እግዚአብሔር ሰባቱን ሰማያት ፈጠረ።

በ2ኛ. ሰዓተ ሌሊት ከእሳት ወዕይቷን ትቶ ብርሃኗን ነስቶ ከአጽናፍ ጉዝጉዞ ዘረጋ ይህ ኪሩቤል የተሸከሙት ዙፋን ነው። ሰማይ ውዱድ ይባላል።

በ3ኛ. ሰዓተ ሌሊት ሰማይ ውዱድን እንደ መሠረት አድርጎ በላይ መንበረ ስብሐትን ፈጠረ ሥራዋ እንደቤተ መቅደስ አራት ማዕዘን ነው ከጽንፍ እስከ ጽንፍ አትደርስም

በመጠን ናት ሰው የያዘውን ዓለም ታህላላች በዚህም ሥላሴ ለጸድቃን ለሰማዕታት በዘፈቀደ ይታዩበታል ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋርዶ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጽሮላታል።

በ4ኛ. ሰዓት ከእሳት ብርሃኗን ነስቶ ከብርሃን ብርሃንን ጨምቆ አጽሮት በመንበረ ስብሐት ላይ ጽርሐ አርያምን እንደባጥ እንደጠፈር ሠርቶ በፍጥረቱ ሁሉ አምሳል የብርሃን ሳጋ የብርሃን ቀለም ሸለማት ከሰማይ ሁሉ በላይ ናት ከርሷ በላይ ሌላ የለም ዳጅን መጨረሻዋን ከሥላሴ በቀር የሚያውቅ የለም። ይኸውም የሰማይ ውዱድ ቅጽር ከጽርሐ አርያም ቅጽር እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞታል።

በ5ኛ. ሰዓት ከእሳት ብርሃኗን ነስቶ ከአድማስ እስከ አድማስ ዘርግቶ ኢዮር የሚባል ሰማይ ፈጥሮ ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋርዶ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጽሮ የኢዮርን ቅጽር እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞታል።

በ6ኛ ሰዓት ከእሳት ብርሃኗን ነስቶ ከአድማስ እስከ አድማስ ዘርግቶ ራማ የሚባለውን ሰማይ ፈጥሮ ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋርዶ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጽሮ የራማን ቅጽር ከኢዮር ቅጽር እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞታል።

በ7ኛ ሰዓት ከእሳት ብርሃኗን ነስቶ ከአድማስ እስከ አድማስ ዘርግቶ ኢዮር የሚባል ሰማይ ፈጥሮ ሰባት የእሳት መጋረጃ

ጋርዶ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጽሮ የኤረርን ቅጽር ከራማ ቅጽር እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞታል። ሦስት ሰማያት የመላእክት ከተማ የሚባሉ እሊህ ናቸው የሊሀም ቁመታቸው ወርዳቸው ትክክል ነው። ሰማያትን ሲፈጥራቸው በውስጥ እንደ ቤተመቅደስ አራት ማዕዘን እያደረገ ፈጥሮአቸዋል። ዳር የሚያስወጣ መስኮት አልተወላቸውም ከሰማይ ውዳድ እስከ ጽርሐ አርያም እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሟቸዋል። ዛሬ ከደጅ የመጣ እንግዳ ከእልፍኝ ገብቶ ዕቃ ማየት እንዳይገባው እንግዲህ የሚፈጥራቸው መላዕክት ደቂቀ አዳም ምሥጢሩን እንዳያዩ እንዳያውቁ ነው።

በ8ኛ ሰዓት እሳትን ከውእይነቷ ከፍሎ ከኢዮር በላይ ከሰማይ ውዳድ በታች አስፈራት እንደ ደመና ከአድማስ አድማስ ተዘርግታ ጸናች ረጋች ዓለመ እሳት ሆነች። ይችም ምጽናተ ሰማይ ትባላለች።

በ9ኛ ሰዓት በዚህች እሳት በመንበረ ስብሐት አንጻር ኢየሩሳሌም ሰማያዊትን ፈጠረ ሥራዋ እንደ ቤተመቅደስ አራት ማዕዘን ነው። ከጽንፍ እስከ ጽንፍ አትደርስም ሰው የያዘውን ዓለም ታህላለች አሥራ ሁለት ደጅ አላት ብርሃኗ ልውጥ ነው። በብርሃን አእማድ ደግፎ ዙሪያዋን በከዋክብት አምሳል የብርሃን መርገፍ አዙሮባታል። ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋርዶ በሰባት ቅጽር ቀጽሯታል። በጉባኖች ላይ የአሥራ ሁለቱ

ሐዋርያት ሥም በመድረክ የአሥራ ሁለቱ ነገደ እሥራኤል ሥም በአእማዳ የጻድቃን የሰማዕታት ሥም ተጽፎበታል። በውስጣ ቁመቷን ወርዷን ትክክል አድርጎ የብርሃን ሣጥን ቀርጾ ከሥላሴ ዐዳል ሥዕል ስሎ አኑሮበታል። ታዎት ዘዶር ትባላለች የእንግዘዕትና ማርያም አምሳል ናት። ዳግመኛም ከእሳትና ከነፋስ መላዕክትን ፈጠረ ስለምን መላእክትን በኋላ ሰማያትን በፊት ፈጠረ ቢሉ እኛም አብረንው ፈጠርን ባሉ ነበርና ዲያብሎስ እንኳ ከሁሉ በኋላ ተፈጥሮ ይህን ሁሉ ዓለም የፈጠረው እኔ ነኝ ብሎ ነበር። ጌታም ይህን ከንቱ ህሊና ከመላዕክት ለማጥፋት ብሎ ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠረ። እነዚህን መላእክት ከምን ፈጠራቸው ቢሉ ተፈጥሯቸው እምኃቦ አልቦ ነው ብሏል አክሲማሮስ። ታዲያ ቅዱስ ዳዊት በመዝ. 103:4 «መላእክቱን መንፈስ የሚያደርግ አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል» በማለት መላእክት ከእሳትና ከነፋስ ተፈጠሩ ለምን አለ ቢሉ ዳዊትስ እንደ እሳት ረቂቅ እንደ ነፋስ ፈጣን ሆነው ቢያያቸው ይህን ተናገረ እንጂ ተፈጥሯቸውን እምኃቦ አልቦ ነው። ተፈጥሯቸው ከእሳትና ከነፋስ ቢሆንም እንደኛ ታማሚ ሟች በሆነ ነበር።

በ10ኛው ሰዓት ኢዮርን ላይና ታች አራት ከተማ ከፍሎ በኢዮር ያሉ መላእክትን 40 ነገድ አራት አለቃ ከፍሎ አሥሩን ነገድ ሰማቸውን አጋዕዘት አላቸው። አለቃቸው ሣጥናኤል /ሰማልያል/ ይባላል። ሣጥናኤልም ማለት አቢይ ሊቀመላዕክት

ማለት ነበር። እሊህንም ከነአለቃቸው ከላይኛው ከተማ አስፍሮአቸዋል።

አሥሩን ነገድ ኪሩቤል አላቸው እነዚህም የካህናት የቀሳውስት አምሳል ናቸው። ከወገባቸው በላይ አራት አራት ከወገባቸው በታች አንድ አንድ እያደረገ ፈጥሯቸዋል። ገጸ ሰብእ ገጸ አንበሳ ናቸው። ከእግር እስከ ራሳቸው በዓይን ተሸልመዋል አይናቸውም እንደ ነብር ለምድ ሻጥጉርጉር ነው። አንድም እንደ መስታወት ስድ ነው። አለቃቸው ገጸ ሰብእ ገጸ አንበሳ ነው ኪሩብ ይባላል። ከነአለቃቸው በሁለተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። አሥሩ ነገድ ሱራሬል ናቸው። እኒህ የዲያቆናት አምሳል ናቸው። ገጸ ንስር ገጸ ላህም ናቸው። ስድስት ክንፍ እያደረገ ፈጥሯቸዋል። አለቃቸው ገጸ ንስር ገጸ ላም ነው። ከነአለቃቸው በሦስተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። አሥሩን ነገድ ጋይሳት አላቸው። አለቃቸው ቅዱስ ሚካኤል ነው። /ዳን 12:1/ እኒህም የሥላሴ ሰይፍ ጃግሮች ባለሰይፍ ናቸው። ከነአለቃቸው አራተኛ ከተማ አስፍሯቸዋል።

በ11ኛው ሰዓት ራማን ላይና ታች ሦስት ከተማ ከፍሎ በራማ ያሉትን መላዕክትን 30 ነገድ ሦስት አለቃ ከፍሎ አሥሩን ነገድ አርባብ አላቸው። አለቃቸው ቅዱስ ገብርኤል ነው። ሉቃ 1:19 እሊህ የሥላሴ ደጅ አጋፋሪዎች አልፍኝ አስከልካዮች ናቸው። ከነአለቃቸው በላይኛው ከተማ

አስፍሯቸዋል። አሥሩን ነገድ መናብርት አላቸው አለቃቸው ቅዱስ ፍፋኤል ነው። እሊህ የሥላሴ ጋሻ ጃግሬዎች ናቸው። የመብረቅ ጋሻ የእሳት ጦር ይዘው እንደነፋስ ሲበሩ ይኖራሉ። ከነአለቃቸው በሁለተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። አሥሩን ነገድ ሥልጣናት አላቸው። አለቃቸው ሱርያል /ዑራኤል/ ይባላል።

በ12ኛው ሰዓት፣ ኤረርን ላይና ታች ሦስት ከተማ ከፍሎ በኤረር መላዕክት 30 ነገድ ሦስት አለቃ ከፍሎ አሥሩን ነገድ መኳንንት አላቸው አለቃቸው ሰዳክኤል ይባላል። እሊህ የሥላሴ ነፍጠኞች ቀስተኞች ናቸው። ተራራ የሚንጥ ባሕር የሚሰምጥ የእሳት ነፍጣቸውን አልበው የነፋስ ፍላጻ የእሳት ጦር ይዘው ሰውን ከመከራ ሥጋ ወነፍስ የሚጠብቁ ጳላም የሰውን ሁሉ አጽም ሰብስበው ለትንሣኤ ዘጉባኤ የሚያበቁ እኒህ ናቸው። ከነአለቃቸው በላይ ከተማ አስፍሯቸዋል። አሥሩ ነገድ ሊቃናት አላቸው። አለቃቸው ሰላታያል ይባላል።

የሥላሴ ፈረስ ባልደራስ ናቸው። በእሳት ፈረስ ተቀምጦ ው የእሳት ልብድ ተለብደው በከዋክብት አምሳል የብርሃን ስላጤን ይዘው በልብ የሚሳቡትን በእግራቸው የሚሸከረከሩ በክንፋቸው የሚበሩትን በደመ ነፍስ ሕያዋን የሆኑትን ሁሉ የሚጠብቁ እኒህ ናቸው። ከነአለቃቸው በሁለተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። አሥሩን ነገድ ስማቸውን መላእክት አላቸው። አለቃቸው አናንያን ይባላል። እኒህ የሥላሴ ባለምድረ ነገድንድ ናቸው። የእሳት ወንጭፍ እንደብረት የጸና የእሳት ደንቂያ

ይዘው ፀሐይ ጨረቃን ከዋክብትን አዘርድትን አትክልትን ስዕዋትን ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የተፈጠረውን ሁሉ የሚጠብቁ እኒህ ናቸው። በሦስተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። ለፍጥረቱ ሁሉ ጠባቂ መልአክ አለው ጠባቂው ካልተለየው ሰይጣን አይቀርበውም። መከራ አያገኘውም ሲለየው ግን ሰይጣን ይቀርባል። መከራ ያገኘዋል በሦስተኛው ሰማይ በአሥሩ ከተማ ያሉ አሥሩ አለቃ መላእክት እኒህ ናቸው። መቶ የጾታ መላእክት በአሥርቱ ሊቃናት በሰባቱ ሰማያት ውስጥ መቶ ነገደ መላእክት አሥር ሊቃናት ለዘለአለም እንዲኖሩ ፈጠራቸው እኒህም መላእክት ፈጣሪያቸው ለተልዕኮ ካልጠራቸው ከየቦታቸው አይወጡም። ፈጣሪያቸው ለተልእኮ በጠራቸው ጊዜ ወደላይ እስከ ጽርሐ አርያም ወደታች እስከ በርባሮስ ከመቅጽበተ ዓይን ደርሰው መልዕክታቸውን ፈጽመው ሕግም ሞት በሌለበት ጥንት ቦታቸው ገብተው ፈጣሪያቸውን ከማመሰገን በቀር ሌላ ሥራ የላቸውም። ሥላሴ መላእክትን ፈጥረው በድምጽ ተሰወሯቸው መላእክትም ጨለማ ነበረና አንዱ አንዱን ዳስሶ ሲያገኘው ጊዜ አንተ ማነህ? ምንድን ነህ? ከየት መጣህ? ይለዋል። እሱም እኔስ ያመጣኝንም ሁኔታዬንም አላውቅም ተወኝ እየተባባሉ ተፈጥሯቸውን አደነቁ። ተፈጥሯቸውን ካወቁ በኋላ እኛ በእኛ ተፈጥረናል? ማን ፈጠረን? እያሉ ፈጣሪያቸውን ተመራመሩ። ዲያብሎስ ዙፋኑ ማዕረጉ ከሁሉ በላይ ነበርና አሻቅቦ ቢያይ ድምጽ አጣ አቆልቁሎ ቢያዳምጥ መላእክት ፈጣሪያቸውን ሲመረምሩ

ቢሰማ ይህ ወገን ፈጣሪውን አጥቶ ተቸግሯል እኔ ፈጠርኳችሁ ብዬ ልመስገን ብሎ አሰበ። አስቦም አልቀረ «እስመ እም ተርፈልብ ይነብብ አፍ» ጌታ «ከልብ ሞልቶ የተረፈውን በአፉ ይናገራል»። እንዲል ለቃስ 6፣45 እኔ ፈጠርኳችሁ እመኑኝ ስገዱልኝ አላቸው። እኔ ለእነዚህ ፍጡራን ፈጣሪያቸው ነኝ ለእነዚህ ሥራዎች ሰሪያቸው ነኝ አለ። መላዕክትም የአካላቸው ብርሃን እንደጨረቃ ሆኖላቸው አሻቅበው ቢያዩት ሰይፉ ኦጊዮሳይፋቸው ክንፉ እንደክንፋቸው አካሉ እንደአካላቸው ሆኖ አዩትና አንተማ ለገጽኛ አይደለህም? በምን በልጠኸን ፈጠርኸን? አሉት ከእናንተ በላይ ሆኜ እያያቸሁኝ በምን በልጠኸን እንዴት ፈጠርኸን? ትሉኛላችሁ? የፈጠርኳችሁስ እኔ ነኝና ስገዱልኝ አላቸው መላእክትም አዋቆች ናቸውና አንተ እኛን ብትፈጥር እኛ በኤረር ያሉትን መላእክት በፈጠርን ነበር ኸረ እንደምን ፈጠርኸን? ቢሉት እናንተ ምቀኞች ተመቅኝታችሁኝ ነው እንጂ የፈጠርኳችሁማ እኔ አይደለሁም? ይልቅስ ስገዱልኝ ቢላቸው በል ከሆነልህማ ሰዓሊ በሥዕሉ ፈጣሪ በፍጥረቱ ይታወቃልና አዲስ ፍጥረት ፈጥረህ አሳየንና እንስገድልህ አሉት ዲያብሎስ ግን አፉ እኩል ጉልበቱ ስንኩል እንዲሉ ፈጠርኳችሁ ማለት እንጂ መፍጠር ተሳነው ሐሰት ክህደቱ ታወቀ ከዚህ ጊዜ አንስቶ ሐሰትና ክህደት ከዲያብሎስ ተገኘ /ዮሐ. 8፣14/ ጌታም ይህ ሐሳዊ መስሐቲ ስቶ ሳያስታቸው ከደ ሳያስክዳቸው ዙፋኑ ላይ ሆኖ ቢያናውጣቸው /ነቅነቅ ቢያደርጋቸው/ ሰባቱ ሰማያት ሁሉ ተነቃነቁ መላእክትም በዛፍ ላይ የሰፈሩ አዕዋፍ

እንህብት አውሎ ነፋስ ሲነሳባቸው እንደሚጨነቁ እንደዚሁ ተጨነቁ። በዚህ ጊዜ ቅዱስ ገብርኤል ፈጣሪያችንን እስክናውቀው ድረስ በያለንበት እንጽና ብሎ አረጋጋቸው

ሥላሴም በቀዳማዊ ሰዓተ መዓልት ለይኩን ብርሃን ብለው ቢያዙ በምሥራቅ ብርሃን ተፈጠረ መንፈስ ቅዱስም ሰማይና ምድር በክንፉ እንደ እንቁላል እቁር አድርጎ ይህ መላዕክትን በግሩም ቃሉ ጠየቃቸው ይህ ሁሉ ሰማይ የኔ ቤት ነው ማን ፈጠራችሁ ማን አገባችሁ ቢላቸው አቤቱ በላይ ያለህ ግሩም አንተ ታውቃለህ እንጂ ብለው ፈጣሪነቱን መሰከሩለት ሰማይ ምድርን እናንተን ለፈጠረ ለአብ ለወልድ ሕይወት እኔ ነኝ አላቸው መንፈስ ቅዱስና መላእክት ሲነጋገሩ ቢሰማ ዲያብሎስ አፈረ ደነገጠ "ፈርሃ ወደንገፀ ዲያብሎስ" እንዳለ በኪዳን በምሥራቅ የተፈጠረ ብርሃን እንደጎርፍ እየጎረፈ ወጥቶ መላእክትን አጠለቃቸው አለበላቸው ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመሰገኑ እንደሻሽ ተነጠፉ እንደ ቅጠል ረገፉ «ዝንቱ ብርሃን ኮኖሙ ጥበብ ወአእምሮ ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ» ኢሳ. 6:31 «ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ አሸናፊ እግዚአብሔር ምሥጋናህ በሰማይ በምድር የመላ ነው ብለው አመሠገኑት። ስለምን ሦስት ጊዜ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ» ብለው አመሰገኑ ቢሉ ጠላታቸው ዲያብሎስ ስላፈረላቸው «ለይኩን ብርሃን» ብሎ ድምጽ ስላሰማቸው

መንፈስ ቅዱስ በአምላላ ርግብ ስለታያቸው ነው። አንድም ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ማለታቸው ሦስትነታቸው እግዚአብሔር ማለታቸው አንድነታቸውን ሲያጠይቁ ነው። ቅዱስ ማለት ንጹሕ፣ ጽፋይ፣ ክቡር፣ ልዩ ማለት ነው። በአርምሞ እንጅ በነቢብ መፍጠር አይቻለውም ባሉት ነበርና ሁሉ እንዲቻለው ሲያጠይቅ አስቀደሞ ገቱን በአርምሞ ኋላ አንዱን ብርሃን በነቢብ ፈጠረ አንድም በአርምሞ መፈጠሩ ሰማዕያን መላዕክት አልነበሩምና ኋላ በነቢብ መፍጠሩ ሰማዕያን መላዕክት አሉና አንድም በአርምሞ መፍጠሩ የአርምሞውንም የሐልዮውን አውቀዋለሁ ቢል ነው። በነቢብ መፍጠሩ የነቢቡን የገበሩን አውቀዋለሁ ሲል ነው። አንድም በአርምሞ መፍጠሩ ወይ ተናጋሪውን ወይ ሰሚውን የሚረባ የሚጠቅም ነገር ካልሆነ በከንቱ መናገር አይገባም ሲል ነው። ካልመረመሩኝ አልታወቅም ሲል ጨለማን ፈጠረ ከመረመሩኝ ዘንድ እታወቃለሁ ሲል ብርሃንን ፈጠረ አንድም ጨለማን ጽልመትን መፍጠሩ አስቀደሞ አራትን ሰጥቶናል ይህን ዓለም ሰጥቶናልና ኋላ ብርሃን መፍጠሩ ወንጌልን ሰጥቶናልና ኋላም መንግሥተ ሰማያትን ይሰጠናል አንድም መናፍቃን ዕኩይ አምላክ በብርሃን ላይ ጨለማን ፈጠረባቸው ባሉት ነበርና ስለዚህ አስቀድሞ ጽልመትን ኋላ ብርሃንን ፈጠረ።

መላእክትም ከነገህ ጀምሮ እንደሰገዱ እስከ ሰልሰት ቆይተዋል። ኤጲፋንዮስም ይህች ዕለት በሥላሴ ዘንድ እንደ

አንዲት ሰዓት ናት በእኛ ግን አንድ ሺህ ዓመት ናት ብሏታል። በሁለተኛ ሰዓት መንፈስ ቅዱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጽቶ ሁለንተናዋን ቀባት እሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሠገነች ጌታም እናንተ ለፈጣሪያችሁ የሰገዳችሁ ያመሰገናችሁ መላዕክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁ ቅባት እቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሶአልና ተነሱ ብሎ ቢቀሰቅሳቸው አንድ ሺህ ዓመት እንደሻሽ ተነጽፈው እንደ ቅጠል ረግፈው የነበሩት መቶ ነገድ አሥር አለቃ መላእክት ተነስተው በፊቱ ቆመው መላዕክትን ሰገድንልህ የጌትነትህን ዳኑን መጨረሻውን አላወቅነውም አሉት አእምሮ ዕውቀት ፍቅር ትህትና ትዕግሥት የሚሆናቸውን አከናውኖ ኢዮርን ከነአለቆቿ ቀባት። እሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች በሦስተኛው ሰዓት አጋዕዝትን ቀባ በአራተኛው ሰዓት ኪሩቤልን በአምስተኛው ሰዓት ሱራፌልን በስድስተኛው ሰዓት መዓልት ኃይለትን ቀባ። ራማን ወርዶ ከነአለቆቿ ቀባት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሠገነች በሰባተኛው ሰዓት አርባብን ቀባ በስምንተኛው ሰዓት መናብርትን ቀባ በዘጠነኛው ሰዓት ሥልጣናትን ቀባ ኤረር ወርዶ ከነአለቆቿ ቀባት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሠገነች። በአሥረኛው ሰዓት ሊቃናትን በአሥራ አንድኛው ሰዓት መኪንንትን ቀባ በአሥራ ሁለተኛው ሰዓት መላዕክትን ቀባ።

ፈጠራዎች ሲል የብርሃን ዝናር ዘንግ ማኅተሙ መስቀል የሆነ፣ መውጣት መውረድ አለባቸው ሲል የብርሃን

ሜማ፣ እኔን ልታዩኝ ባልፈቀድሁ ጊዜ ያለምክንያት እኔን ማየት አይቻላችሁም ሲል የብርሃን መስታወት፣ የጸጋ መንግሥት አነገስኋችሁ የፀጋ ክብር አከበርኋችሁ ሲል የብርሃን አክሊል ዘውድ ሸለማቸው ቀባቸው። ቀባቸው ማለትም ልጅነት ሰጣቸው እውቀት፣ ፍቅር፣ ትዕግሥት፣ አሳደረባቸው ማለት ነው። መላእክት ሳይቀቡ አእምሮ እንደሌላቸው ሕጻናት ነበሩ ከተቀቡ በኋላ ግን እንደ ምንጭ እየመነጨ እንደ ጉርፍ እየፈሰሰ ምሥጋና ካፋቸው የማይለይ ሆነ። በየዕውቀታቸው በየነገዳቸው ቢያዩ «አሐዱ አብ ቅዱስ አሐዱ ወልድ ቅዱስ አሐዱ ውሎቱ መንፈስ ቅዱስ ዘፈጠረኝ ወቀደሰኝ ወባረከኝ ወወሀበኝ ሕይወተ ዘለዓለም» የሚል ጽሕፈት አገኙና ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ቢያመሠግኑ ሰባት ሰማያት ሁሉ ተነቃቃቱ «ወሶበ ረከቡ መላዕክተ ስም ቅዱስ ተፈሰሱ ዓቢየ ፍስሐ ወሰብሐዎ ለፈጣሪሆሙ እስከ ያድለቀልቃ ሰባቱ ሰማያት» እንዲል ዛሬ ንጉሥ ከሄደበት ከዘመተበት ሲመለስ በእልልታ በደስታ እንዲቀበሉት ጌታም በአፈ መላዕክት እየተመሰገነ መንበረ ስብሐት ገብቶ ከመላዕክት እንደ መብረቀ ስብሐት በመጋረጃው ውስጥ ዙሪያውን ክንፍ ለክንፍ ገጥሞ እንዳለ ከኪሩቤል ሁለቱን ገፀ ስብዕ ገጥሞ አቆማቸው። በኪሩቤል ሁለቱን ገጽ ስብዕ ገጽ አንበሳ ከሱራፌል ሁለቱን ገጽ ንስር ገጸ ላህም አውጽቶ በኢየሩሳሌም ላይ አቁሞ ሰማይ ውዱድን እንደ መሠረት አድርጎ በረድ የመሰለው ዙፋን ላይ እንደ ኮርቻ ጫነባቸው በምሥራቅ በምዕራብ በሰሜን በደቡብ

"ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደተዘጋጁ ስለሆነም የሚታዩት ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።" ዕብ. 11:3

ሥነ ፍጥረት

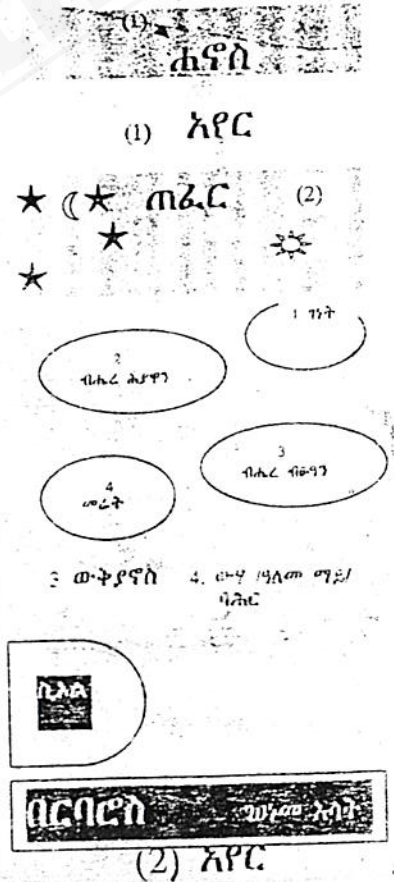
ጀርባቸውን ወደ ውስጥ ፊታቸውን ወደ ውጭ አድርጎ አቁሟቸዋል። ምንም ጊዜ ገጽ ለገጽ አይተያዩም ከወገባቸው በታች ስምንት ናቸው ክንፋቸውን እስከ ምድር እግራቸው እስከ በርባሮስ ይደርሳል። ከመኖብርት ሃያ አራቱን ሊቃናት መርጦ ከመንበረ ስብሐት በመጋረጃው ውስጥ ከንፍ ለከንፍ ገጥሞ አቁሟቸዋል። ስማቸውን ካህናተ ሰማይ አላቸው የእሳት ወርቅ ጽና የብርሃን ዘንግ ማኅተሙ መስቀል የሆነ አስያዛቸው ጳዝዩን የሚባል የብርሃን አክሊል ዘውድ ደፋላቸው እሊህም አያይዘው ባጠኑ ጊዜ ከማዕጠንታቸው የሚወጣ ጢስ መዓዛው ዕውብ ድንቅ የሆነ የመብረቅ የነጉድንድ ጸዳል ይወጣል። ካህናተ ሰማይ የሚያጥኑት ማዕጠንት የጸድቃን በሎት የሰማዕታት ገድል የበጎ ሰዎች ምግባር በናንተ ማዕጠንት እየታጠነ ይግባ ብሏቸዋል። በክረምት ተራራውን ገሙ እንዲሸፍነው ካህናተ ሰማይ የሚያጥኑት ማዕጠንት መንበረ ስብሃትን ጽርሃ አርአያምን ይጋርደዋል ይሸፍነዋል። ኪሩቤል በቀኝ በቀሳውስት አምሳል ሱራፌል በግራ በዲያቆናት አምሳል ካህናተ ሰማይ በዙሪያቸው ቆመዋል። በሰማይ ውዳድ በዙሪያው መቶ አዕላፋት መብረቅ ነጉድንድ ጸዳል ሠረገላ እንደመስተዋት ስድ የሆነ አለበት። እኛ ግዙፍ መብልዕ መጠጥ ተመግቦን እንድንኖር መላእክት ስብሐተ እግዚአብሔርን በልተው ፍቅረ መለኮትን ጠጥተው ይኖራሉ።

ከነዚህም መላእክት ክንፋቸው አንድ አገር የሚያክል፣ ራሳቸው ታላቅ ተራራ የሚያክል፣ መላ ሰውነታቸው በዓይን

8 ምዕናተ ሰማይ

1. ጽርሐ አርያም
2. መንበረ መንግሥት /መንበረ ስብሐት/
3. ሰማይ ውዳድ
4. አየሩሳሌም ሰማያዊት /መንግሥተ ሰማይ/
5. ኢዮር አጋሊዝት ሰማያዊ ኪሩቤል 70 ሰብ እንበላ ሱራፌል 70 ላህም 70 ንበር ጋይላት ቅዱስ ሚካኤል
6. ራማ እርባብ ቅዱስ ገብርኤል መኖብርት ቅዱስ ፍፋኤል ሥልጣናት ቅዱስ ሱርያል
7. ኢረር መኪንንት ቅዱስ ሰይካኤል ሊቃናት ቅዱስ ሰላታኤል መላእክት ቅዱስ አናንያል

- የመላእክት ነገደ ስም
1. አጋሊዝት
 2. ኪሩቤል
 3. ሱራፌል
 4. ጋይላት
 5. እርባብ
 6. መኖብርት
 7. ሥልጣናት
 8. መኪንንት
 9. ሊቃናት
 10. መላእክት
- 11 ፍ ሊቃነ መላእክት የተደቡበት ስድት
1. ሰማያዊ 3
 2. ገዕዝ 70 እንበላ 4
 3. ገዕ ላህም 70 ንበር 5
 4. ቅዱስ ሚካኤል 6
 5. ቅዱስ ገብርኤል 7
 6. ቅዱስ ፍፋኤል 8
 7. ቅዱስ ሱርያል 9
 8. ቅዱስ ሰይካኤል 10
 9. ቅዱስ ሰላታኤል 11
 10. ቅዱስ አናንያል 12

- ዓለም እሳት
1. ጽርሐ አርያም
 2. መንበረ መንግሥት
 3. ሰማይ ውዳድ
 4. አየሩሳሌም ሰማያዊት
 5. ኢዮር
 6. ራማ
 7. ኢረር
 8. ምዕናተ ሰማይ
 9. ገንግም እሳት
- ዓለም አዮር
1. አዮር(ከጠፈር በላይ)
 2. አዮር(ከበርባሮስ በታች)
- ዓለም ማይ/ውሃ/
1. ሐዩስ
 2. ጠፈር
 3. ውቅያኖስ
 4. ውሃ (ዓለምን የከበለ)
- ዓለም መራራት
1. ገንግም
 2. ብሔር ሕዋን
 3. ብሔር ብጹዕን
 4. መራራት
 5. ሲያል
- ዓምደ ሃይማኖት ሰ/ት/ቤት

ሥነ ፍጥረት

የተሸለመ፣ ስድስት ክንፍ ያላቸው፣ መብረቅ ነጉድጓድ ለብሰው የሚኖሩ፣ ብሩህ ደመና ተጉናጽፈው የሚኖሩ፣ እግራቸው አምደ እሳት የመሰለ እና በእግራቸው በክንፋቸው ባሕር የሚያግዱ መላእክት አሉ መጠናቸውን ግን ከሥላሴ በቀር የሚያውቀው የለም ።

12 ሰዓተ ሌሊት 12 ሰዓተ መዓልት 24ቱ ጊዜአት እለተ እሁድ ድረስ ይህች እሁድ በሥላሴ ዘንድ አንዲት ዕለት ናት በእኛ ዘንድ ሺ ዘመን ናት። እሁድ ማለት አንድ ማለት ነው። አንድ ዕለት 8 ፍጥረት ድረስ እሊህ 12 ሰዓተ ሌሊት 12 ሰዓተ መዓልት እግዚአብሔር ሥራውን የሠራባቸው ናቸው እንጂ በከንቱ የመጡ አይደሉም እስከዚህ ድረስ የእሁድን ሥነ ፍጥረት ይናገራል።

ዕለተ ሰነይ

እግዚአብሔር በዕለተ ሰነይ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት ጠፈር ይሁን ውጥም ከውጥ ይለይ ብሎ ቢያዘው ከዚህ እስከ ብሩህ ሰማይ ጥልቀ የነበረውን ውጥ ከአራት ከፍሎ አንድን እጅ በመካከል ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ዘርግቶ እንደ ቤተመንግሥት አዳራሽ ወደላይ ጠቡብ አድርጎ እንደብረት አጽንቶ ፈጠረው ይኸ የምናየው ሰማይ ነው ጠፈር ይባላል ጠፈር ማለት ሥዕለ ማይ ማለት ነው።

ሰኞ በነገህ ለይትጋብዕ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ ብሎ ቢያዝ ከቀረበው ሦስት እጅ ውሃ አንድ እጅ ጠፈር በላይ ተሰቀለ ሐኖስ ይባላል። አንዱ በምድር ምንጣፍ ሆነ አንዱ ዙሪያውን ተጠምጥሞ ቆመ የጠፈርን ጉን በፊት ጉልላት ከሐኖስ ጉልላት የጠፈር ቅጽር ከሐኖስ ቅጽር አሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞታል እሁድ ሰባት የብርሃን ሰማያት ተፈጠሩ አልን እሊህ ትርፍ ናቸው ወይስ ወደ ምድር ይቆጠሩሉ? ቢሉ ትርፍም አይደሉም ወደ ምድርም አይቆጠሩም ይህን ጊዜ መጻሕፍት አይጣሉም? ቢሉ አይጣሉም መምህራን ያስታርቋቸዋል፤ ቀሌምንጠሰ-ጸርሐ አርያምን መንበረ ስብሐትን ሰማይ ውዳድን በስም ስለተለዩ ሦስት ብሎ ሁለት የውሃ ሰማያት ትቶ የቀሩትን የብርሃን ሰማይ ውዳድን እንደ አንድ ቤት ጨምሮ ሰባት ብሏል፤ ይህንን ጠፈር መፍጠሩ ስለምን ነው? ቢሉ ረቡዕ የሚፈጥራቸው ፀሐይን ሊያቀዘቅዝ ሰውም ይህን እያየ ሰማያዊ ርስት እንዳለው ሊያውቅ ነው ኅብሩን እጅግም ነጭ ቢሆንም ዓይን እየበዘበዘ እያንፀባረቀ ለሰው ምክንያተ ደዌ በሆነ ነበርና እንደ ቢጫ እንደ አረንጓዴ አድርጎታል፤ በድስት በወጪት ያለ ውሃ በሀጽበት ጊዜ ዋዕዮ እሳት ሲበዛባቸው እንዲሰበሩ ጠፈርም ዋዕዮ ፀሐይ ሲፀናበት እንደ ሸክላው በፈረስ ነበርና እንዲያፀናው ሐኖስን በላይ አደረገለት፤ «ወሰቀለ እግዚአብሔር ማየ ለአጽንኦ ሰማይ» እንዳለ። ባቢል የሚባል የረጋ ነፋስ ወደ ላይ አውጽቶ ባሕረ

ሐኖስን አሸክሞታል ሰማያትም ሲፈጥራቸው አምስት ሺ መቶ ደጅ አውጥቶ የእሳት መድረክ ጉለን አበጅቶ የውሃ ሳንቃ ገጥሞታል ማኅተም ያልያዘ ወደ ላይ እንዳይወጣ ወደ ታች እንዳይወርድ በየአቅናጹ ሁለት እልፍ መላዕክት ሰይፋቸውን ይዘው የሚወጣውን አያስወጡም የሚወርደውንም አያስወርዱም ከመሬት ብሩህ ብሩሁን ወደ ላይ ትቶ ጸሊሙን ወደታች ዕመቀ ዕመቃት አውርዶ ለኃጥአን ሁሉ መስፈሪያ ፈጠረ ይህችንም እልፍ አእላፋት ፀሐይ ቢገቡ ጨለማውን በማይገፋ ጽልመት አጸናት ስሟን በርባሮስ አላት። ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድር አለኤጴፋንዮስ ሰባት ሰማያት አለ ይህን ጊዜ ሊቃውንት አይጣሉም ቢሉ አይጣሉም መምህራን ያስታርቋቸዋል ዙሪያውን ቅጽር የተያያዘ ነውና መያያዝን ሲያዩ ሙሴ አንድ ሰማይ አለ ኤጴፋንዮስ ግን በውስጥ በአየር መራራቃቸውን በከተማ መለያየታቸውን አይቶ ሰባት ሰማያት አለ ነፋስም በውሃ ላይ ሞልታ ሙሉ ነበረች መንፈስ እግዚአብሔር ይጸልል መልዕልቲሃ እንዳለ ሙሴ ከዚች ነፋስ ብሩህ ብሩሁን ወደ ላይ ትቶ ጸሊሙን ብርቱ ብርቱውን ከነፋስ በላይ በአየር አራርቆ አሠፈራት ምድር ከውሃ አልተለየችም ነበር።

ምድርን ከውሃ እንደምን ለያት? ቢሉ ዛሬ አይብ ከአንት ተለይቶ በላይ እንዲረጋ ውሃውን በውስጥ እንደ አንት እያደር ተራራ ኮረብታ ድንጋይ የምታስገኝ እስክትሆን ድረስ

ምድርን ገዛ። አወፍሮ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ በውሃ ላይ እንደ መርከብ ዘርግቶ አጸናት፤ ውሃንም ከእሳት ከአየር አራርቆ አሰፈራት የውሃን ቅጽር ከእሳት ቅጽር የእሳትን ቅጽር ከነፋስ ቅጽር የነፋስን ቅጽር ከበርባሮስ ቅጽር እርሱ ባወቀው ማገተም አትሞ ገጥሞታል። አየራቸው ግን እንደሰማይ አየር ሆኗት ረጅም አይደለም በመጠን ነው ለምድር ግን አየር የላትም በውሃ እንደ መርከብ ዘርግቶ አጸንቷታል። የውሃና የምድር እምብርት ጉልላት ቀራንዮ ናት በዚህች በቀራንዮ ቀድሞ አጻም ተፈጥሮበታል፤ ጎሳም ጌታ መስቀሉን ተክሎ ድገነት ዓለም አድርሶበታል። ምድር ዙሪያዋን ከሰባት ከፍሎ የወዲያኛው አንድ እጅ ወዲያና ወዲህ ከንፈሩን ቀፎ መካከሉን አጉድጉዶ የወዲያን አድማስ የወዲሁን ናጌብ አለው አንድም የበርባሮስ ከንፈር ነው ባለው ጊዜ የጠፈርን ግንብ ዘለግ አድርጎ ከአድማስ ጋር ገጥሞታል፤ ዙሪያውን ተጠምጥሞ ቆሞ የነበረውን ውሃ በአድማስና በናጌብ መካከል አሰፈረው ስሙን ውቅያኖስ አለው። ውሃውን ከአራት ከፍሎ አንዱን ሐኖስ አንዱን ጠፈር አንዱን ውቅያኖስ አንዱን ለምድር ምንጣፍ አደረገው ካሉ በዚህ ዓለም ያሉ ውሆች የት ተገኙ ቢሉ ዛሬ ሰው ጠላ ጠጅ ሲያነሳ ከዋንጫ ጠብ ጠብ ብሎ እንዲቀር እሊህም ለመፍቀድ ሰብዕ የቀሩ ናቸው ዓይነቶቹ ሰባት ናቸው። ምንጮቹ ግን ቅጽር የላቸውም እሊህም በውቅያኖስ ፊት በወጭት እንደተቀመጡ ውሃ ናቸው። ከመላእክት በቀር ሁሉን ሴትና ወንድ እያደረገ ፈጥሮታል ።

ተራራው ኮረብታው ይመዘን ደጋው ይደልደል ቆላው ይከፈል ብሎ ቢያዝ ታላላቁ ሚዛን ተመዘነ ቆላው ተቆለቆለ ደጋው ተደለደል ቆላው ጌደለ ወንዝ ተከፈለ፤ ከዚህ በታች ላሉት ዓለማት ስድስት በምሥራቅ ስድስት በምዕራብ ስድስት በሰሜን ስድስቱ በደቡብ 24 መስኮት አውጥቶ በየአናቅዱ ሁለት እልፍ መላእክት ሰይፍቸውን እያስመዘዘ አጋፋሪ አቁሟቸዋል እሊህም መላዕክት ሲወጡ ሲወርዱ የሚፀሩበት ሻሻቴ ቃል አበጅቶላቸዋል፤ ከዚህ በታች ያሉትን እሳትና ነፋስ አሥራ ሁለት አለቃ አድርጎ ከፈላቸው አራቱን አለቃ ነፋሳት ምሕረት ስምንቱ ነፍሳት መአት ናቸው። በሁለት በሁለት ነፋሳት መካከል አንድ አንዱን ነፋሳት ምሕረት እያገባ ስርቷቸዋል።

ምድር ከውሃ እንደተለየች ነፋስ አልነፈሰባትም ፀሐይ ያልመታት ጭቃ ነበረች አሥራ ሁለቱን አለቃ ነፋሳት በሃያ አራት መስኮት አውጥቶ የምሥራቅ ነፋስ ወደ ምዕራብ የምዕራብን ወደ ምሥራቅ የሰሜኑን ወደ ደቡብ የደቡብን ወደ ሰሜን ቢያመላልስበት ተራራውን ኮረብታው በብረት የማይወቀር እስኪሆን ድረስ ፀና ረጋ ምድር ግን ገና ከርስዋ ቃል ዘር የሚወድቅባት ናትና እጅግም አልረጠበችም እጅግም አልደረቀች እንደ ግንቦት እንደ ሰኔ እርሻ አማረች ለሰለሰች በዚህ ጊዜ ደመናት ተፈጠሩ ከመሬት ይብስ ጢስ ከውሃ ርጠ

ብ ጢስ ተጠቅልሎ ወጽዮ አንድ ደመና ሆኗል፤ ይህን ደመና ጠቅልሎ ለናጌብ አለበሳት እሳትና ነፋስ ግቡኡ ውስተ መካናቲክሙ እንዳለ ከዚህ በታች ያሉትን ዓላማት ሲያዘጋጁ ጥቂት ነፋስ ከፍቶታል። እሳቱ ለመፍቀድ ሰብእ ነፋሱ ውግውን ለመቅደስ አዝርዕቱን ለመቀስቀስ ለሥጋ ለነፋስ የሚፈጠረውን ለማናፈስ እሳትን ፈጥሮ ነፋስን ሲተው ከላህቡ ብዛት ከዋዕዩ ጽናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ በተቃጠለ ነበር ነፋስን ፈጥሮ እሳትን ቢተው ከቁሩ ብዛት ከውርጨ ጽናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ ባረረ በተኮማተረ ነበርና የነፋሱን ቁረት በእሳቱ እያሞቀ የእሳቱን ውዕዮት በነፋስ እያበረደ ፍጥረቱን ሁሉ አስማምቶ ይኖራል እሳትና ነፋስ ቀሊላን ናቸው ነፋስና እሳት ደግፈው ባይሟቸው ኖሮ ወርደው ከበርባሮስ በተጨመሩ ነበር፤ እሊህም ሲመላለሱ ፍጥረቱ ሁሉ ባለቀ ነበርና ስለዚህ ጌታ በጥበቡ አደጋግፎ አሠፈራቸው «ወኩሉ በጥበብ ገብርከ» እንዳለ ክቡር ዳዊት ብርሃን ከእሳት እንደተገኘ ጨለማ ከበርባሮስ ተገኝቷል። ይኸን ጨለማ ሌሊት ይህን ዘንድ ሠርክ ሲሆን ከምዕራብ ባሉት መስኮቶች ወጽተህ ይህችን ዓለም ሸፍነሐት አድረህ ነህ ሲሆን ወደ እናትህ ወደ በርባሮስ ግባ ብሎ አዘዘው ብርሃን ነህ ሲሆን ጨለማን በምዕራብ ባሉት መስኮቶች ገብቶ ይውላል፤ «ወመልአ ብርሃን ውስተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም» እንዳለ ዕዝራ ጨለማ ሠርክ በምዕራብ ባሉት መስኮቶች ወጽቶ ብርሃን ገፍቶ በምሥራቅ ባሉ መስኮቶች እስከ ጠፈር ድረስ ሞልቶበት ያድራል። ብርሃንና ጨለማ በፈቃድ እግዚአብሔር እየተሸናነፉ

ይኖራሉ እንጂ ሁለቱ በአንድ ጊዜ አይገኙም «መኑዘደመሮ ለብርሃን ምስል ጽልመት ወለጽድቅኒ ምስል ኃጢአት» እንዳለ ቅዱስ ጳውሎስ 2ኛ ቆሮ. 6:14 ሰነይ ማለት ሁለተኛ ዕለት ማለት ነው ሁለት ዕለት ዘጠኝ ፍጥረት ደረሰ።

ዕለተ ሠሉስ

እግዚአብሔር በዕለተ ሠሉስ በቀዳማይ ሰዓተ ሌሊት «ለታብቅል ምድረ ሐመልማል ሣዕር ዘይዘራዕ በበዘርዕ ወበበዘመዱ» ብሎ ቢያዝ አዝርዕት አትክልት ዕጽዋት 3 ፍጥረት ተፈጠሩ ብሩህ ብሩህን መሬት በምሥራቅ ከናጌብ ወዲህ ጠቅልሎ አኑሮ ገነት ትተክል ብሎ ቢያዝ ያች መሬት ከምድር ከፍ ከሰማይ ዝቅ ብላ ገነት ተተክለች። በገነት መካከል ዕጽ ሕይወትን ተክለ ጫፏ እስከ ሰማይ ይደርሳል ፍሬዋ እንደ ሮማን ፍሬ ከእግር እስከ ራሷ ሙሉ ነው። ጣእሟ መዓዛዋ ያለ ደዌ ያለሕመም ነፍስ ከሥጋ ትለያለች። ከፍሬ አንዲቱን ፍሬ ጉርሶ አላምጦ ሳይውጡ እንደቀድሞው ፍሬ ተክቶ ይገኛል። ጣዕሙ ከአፍ መዓዛው ካፍንጫ ሳይለይ ሰባት ቀን ይኖራል። ፍሬዋን የቀመሱ ሰዎች እንደዚህ ያለ ምግብ ከእግዚአብሔር ቸርነት በቀር ለፍጡር ባልተገባም እያሉ ያደንቃሉ። ከዕጽ ሕይወት ሥር ማየ ሕይወትን አወጸ ከወተት ሰባት እጅ ትንጻለች ከመዓር ከስኳር ሰባት እጅ ትጣፍጣላች፤ ከአራቱ ዓበይት ዕዕዋት ሥር አራቱን አፍላጋት ሰማቸው ግዮን፤ ኤፌሶን፤ ጠግሮስ፤ ኤፍራጥስ ይባላሉ፤ በአራቱ ማዕዘን

ተመላቅለው ገነትን ያጠጣሉ የምሥራቅ ውሃ ወደ ምዕራብ ያጠጣል፤ በምዕራብ ያለው ውሃ ወደ ምሥራቅ ያጠጣል፤ በሰሜን ያለው ውሃ ወደ ደቡብ በደቡብ ያለው ወደ ሰሜን ያጠጣል እሊህም በገነት ሳሉ ግዮን ወተት፣ ኤፌሶን ወይን፣ ጤግሮስ ማር፣ ኤፍራጥስ ዘይት ናቸው። ግዮን የኢትዮጵያ፣ ኤፌሶን የአንጻሊያ፣ ጤግሮስ የቆስጥንጥንያ፣ ኤፍራጥስ የሮም ውሃ ነው። በገነት በምዕራብ ለአዳምና ለኛም ሞት ያፈራችልን ዕፅ በለስን ተከለ።

ገነትን ታላላቁን ታናናሹን ቅጠል አብቅይ ብሎ አዘዛት በገነት ያሉ አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት ታላላቁ ቅጠላቸው 70 እና 80 ክንድ ይሆናል ምን ቢያንስ ከአሥራ ሁለት ክንድ አያንስም ፍሬያቸው ታላላቅ ጋን መክደኛ ያህላል እንደ ብር እንደ ቀለበት ክብ ነው ይኸውም እንደ ከዋክብት ያበራል ጣዕሙ ከአፍ መዓዛው ከአፍንጫ ሳይለይ ሰባት ቀን ይቀመጣል። በገነት ያሉ አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት ማን ይመገባቸዋል ቢሉ ብሔረ ብፁአን ያሉ ጻድቃን አዕዋፍ ይመገቧቸዋል፤ ማን ያመላልሳቸዋል ቢሉ ገነትን ለማናፈስ ለምዕራብ የተሾመ ነፋስ አለ በዘጠነኛው ሰዓተ መዓልት አሻቅቦ ወደ ምሥራቅ በነፈስ ጊዜ እንደ ዝናም ያዘንምላቸዋል ያን እየተመገቡ ፈጣሪያቸውን እያመሰገኑ ይኖራሉ፤ አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት በራሳቸው የሚያፈሩ አሉ። በጫፋቸው የሚያፈሩ አሉ በሥራቸው የሚያፈሩ በልጃቸው በሚስታቸው

የሚጠቀሙ፣ በጉድናቸው የሚያፈሩ በገረዶቻቸው በሎሌያቸው የሚጠቀሙ፣ በጫፋቸው የሚያፈሩ ጥረው ግረው ራሳቸውን የሚጠቅሙ አምሳል ናቸው። ይህ ስሙ ነው ወርቁ ግን በሥራቸው የሚያፈሩ በጌታ ትምህርት ያመኑ በጉድናቸው የሚያፈሩ በሐዋርያት ስብከት ያመኑ በጫፋቸው የሚያፈሩ በሌሎች መምህራን ትምህርት ያመኑ የምዕመናን አምሳል ናቸው። አንድም በሥራቸው የሚያፈሩ በጌታ ልደት አምነው ክርስቶስን በኩር ያሉ በጉድናቸው የሚያፈሩ ውሃ ተጠምቀው በመስቀሉ የፀኑ በጫፋቸው የሚያፈሩ ሞቱን ትንሣኤውን አምነው በመስቀሉ የጸኑ አምሳል ናቸው፤ አንድም በሥራቸው የሚያፈሩ የባለ 100 ክብር አምሳል ናቸው። አንድም በጉድናቸው አፍርተው ፍሬአቸውን ከአዕዋፍ ሰውረው የሚኖሩ አሉ በራሳቸው አፍርተው ፍሬአቸውን አዕዋፍ በልተዋቸው የሚቀሩ በጉድናቸው አፍርተው ፍሬአቸውን ከአዕዋፍ ሰውረው የሚኖሩ ብዙ ትሩፋትን ምግባራት ሠርተው አብልተው አልበሰው አላበላንም አላለበስንም እያሉ ያደረጉትን ሰውረው በወዲያ ዓለም የሚጠቀሙ ናቸው። በራሳቸው አፍርተው ፍሬአቸውን አዕዋፍ በልተዋቸው የሚቀሩ ብዙ ምግባር ትሩፋት ስርተው በከንቱ ውዳሴ ተጎድተው በወዲያ ዓለም የማይጠቀሙ አምሳል ናቸው፤ ካንድ መሬት ወይንና ሙዝ ሬትና መርዝ ይበቅላሉና እንዲሁም ከአንዱ አዳም ኃጥአንና ጻድቃን ተገኝተዋል። ወይንና ሙዝ የጻድቃን፣ እሬትና መርዝ የኃጥአን አምሳል ናቸው።

እሊህ ካንድ መሬት በቅለው በመጣፈጥና በመምረር እንዲለዩ ጸድቃንና ኃጥአንም ከአንድ አዳም ተወልደው በሃይማኖት በክህደት በክፋት ተለይተው ጸድቃን መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ ኃጥአን ገሃነመ እሳት ይወርዳሉ፤ እሊህ አዝርዕት ዕዕዋት ከፍጥረት እስከ ሕልፈት ዘራቸውን ፍሬአቸውን አይለውጡም ጸድቃንና ኃጥአንም ዘራቸውን አይለቁም «ዕዕኔ ሠናይ ይፈሪ ፍሬ ሠናይ ወዕዕ እኩይ» ይፈሪ እኩይ እንዳለ ጌታ በወንጌል ክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ በዚህ ዓለም በልተው ጠጥተው በወዲያ ዓለም የማይጠቀሙ አምሳል ናቸው። ክረምት ደርቀው በጋ የሚለመልሙ በዚህ ዓለም ተርበው ታርዘው መከራውን በአኩቴት ተቀብለው በወዲያ ዓለም የሚጠቀሙ ሰዎች አምሳል ናቸው።

ክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ የእነ ነዌ አምሳል ናቸው። ክረምት ደርቀው በጋ የሚለመልሙ የእነ ከልጋዳር አምሳል ናቸው። ክረምትና በጋ የሚደርቁ በዚህ ዓለም ተርበው ታርዘው መከራቸውን በአኩቴት አንቀበል ብለው ሲቀሙ ሲሠርቁ ሲሞሉ ሲገዙቱ ናረው በወዲያኛው ዓለም የዲያብሎስ ባሪያ ተገዢ ሆነው ሲወጡ ሲወርዱ ሲነዱ የሚኖሩ የኃጥአን ምሳሌ ናቸው። ክረምትና በጋ የሚለመልሙ በዚህ ዓለም መልካም ሠርተው በልተው ጠጥተው ለብሰው ሞገሰው

በወዲያኛው ዓለምም የሚጠቀሙ የጸድቃን ምሳሌ /አምሳል/ ናቸው። እንደማን? ቢሉ እንደነ ኖሳ እንደ አብርሃም፣ እንደነ ሎጥና ላሊበላ ዋጋቸው ከፍ ከፍ ብሎ የሚቆያቸው ናቸው። ዳግመኛም ፍሬ ሳላቸው አበባ የሌላቸው አሉ። አበባ ሳላቸው ፍሬ የሌላቸው አሉ። ፍሬ ሳላቸው አበባ የሌላቸው ሃይማኖት ሳላቸው ምግባር የሌላቸው አበባ ሳላቸው ፍሬ የሌላቸው ደግሞ ምግባር ሠርተው ሃይማኖትን ያልተማሩ ናቸው። ፍሬና አበባ ያላቸው ሃይማኖት ተምረው ምግባር የሚሠሩ ናቸው። ዳግመኛም በግንቦት በሰኔ ተዘርተው በጥቂት ርጥበት በቅለው የሚበሉ አሉ። በግንቦት በሰኔ ተዘርተው ዝናሙን መከራውን ችለው በቅለው የሚበሉት እንደእነ ቅዱስ ጊዮርጊስ ብዙ መከራ ብዙ ስቃይ፣ እንደነ ኢዮብ ብዙ ደዌ ብዙ ሕማም፣ እንደ ብዙኃን ሰማዕታት በጊ ቀን መከራ፣ በዕለት ደዌ፣ እንደ ጸሪቀ መበለት በመሐለቅ፣ እንደ በላኤሰብዕ በእፍኝ ውሃ የሚደኑ ምሳሌ ናቸው። ምነው ጌታ ሰውን በክብር አበላለጠው? እኩሉን ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እኩሉን ጥቂት መከራ ተቀብሎ ጥቂት ዋጋ እንዲያገኝ አደረገው? ቢሉ ይኸስ እንደልቡናው ጸናት እንደ አእምሮው ስፋት ነው። ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እንዲያገኝ ያደርገዋል፣ ልቡናው ያልፀናውን አእምሮው ያልሰፋውን ጥቂት መከራ ተቀብሎ በጥቂት ዋጋ እንዲድን ያደርገዋል። ጌታ የሚችሉትን መከራ ይሰጣል እንጂ የማይችሉትን አይሰጥምና። በገነት በቀኝ በኩል በማዕዘን ዓለም በጣዕም የማይተካከሉት ከበረድ 7 እጅ የነጻ እስከ ውቅያኖስ

የሆነውን አይተው ይህችን ሰው ድንቅ ፍጥረት ለፍጡር አልሰጣትም የአጼ ፊንታ እንዲሉ የርሱ ፊንታ ናት ብለው መሸራውን ፈጣሪዋን አመሠገኑ። የሥላሴ ፍጥረት ስንኳን መላዕክት እግዚአብሔር ስንኳን የፈጠረው ዓለማቱን አይቶ ደስ አለው «ወርዕየ እግዚአብሔር ከመሰናይ» እንዳለች አራት ፀሐይና ጨረቃን በሰንት ማዕረግ በሰንት ኬክሮስ ፈጠራቸው? ቢሉ ፀሐይን ሦስት ማዕረግ ሦስት ኬክሮስ ከፍ አድርጎ በምዕራብ በኩል በጊዜ ሠርክ ፈጠረ ጨረቃን አምስት ማዕረግ አምስት ኬክሮስ ገቆ አድርጎ በምሥራቅ ፈጠረ ፀሐይ አብርታ ስትገባ ጨረቃ ስትወጣ ተያይተዋል።

ፀሐይ በምዕራብ ገብታ በሰሜን ዙሪ በምሥራቅ ወጥታ መዓልቱን ገዝታ ስታበራ ዋለች። ጨረቃ ሌሊቱን ገዝታ ስታበራ አደረች ከዋክብት ግን የጨረቃ ተከታይ ናቸው። ፀሐይ መዓልትና ሌሊቱን ብታበራ ከዋዕዩ ዕናት የተነሣ ፍጥረት ሁሉ በተቃጠለ ነበርና፤ ጨረቃ ሌሊቱን መዓልቱን ብታበራ ከቆሩ ብዛት ከውርጭ ጽናት የተነሣ ፍጥረት ሁሉ በተኮማተረ ነበርና ስለዚህ ለፀሐይ መዓልቱን ለጨረቃ ሌሊቱን አሰለጠናቸው፤ ፀሐይ የጻድቃን አምሳል ናት በብርሃኗ ፀንታ አንድትኖር ጻድቃንም በደግ ምግባር ፀንተው ይኖራሉና፤ ጨረቃ የኃጥአን ምሳሌ ናት በሙሉ ብርሃን ተፈጥራ ስትጎድል ስትሞላ እንድትኖር ተነሣህያንም አንድ ጊዜ ወደ ኃጢአት አንድ ጊዜ ወደ ጽድቅ ሲሄዱ ይኖራሉ፤ አንድም ፀሐይ ጨረቃ

የመምህራን ምሳሌ ናቸው ሰሌዳውን ከእሳት ከውሃ እንደ መድረግ መምህራንም ተናደው ታግሰውም ያስተምራሉና ጨረቃ ጠፍ ባደረገች ቀን ራሷን ወስዳ ከፀሐይ እግር ትቀብራለች፤ መጋቢ ብርሃን መልአክ ከወደላይ ብርሃን እያመጣ ይስልባታል፤ ጨረቃ ራሷን ከፀሐይ እግር እንድትቀብር በቃሁ ነቃሁ ብሎ ሢመተ ከህነት ገንዘብ ማድረግ አይገባምና መጋቢ ብርሃን መልአክ ከወደላይ ብርሃን እያመጣ እንዲሰልባት መሾም ከበላይ ካለ ነውና ከሊቀ ጳጳስ ነውና፤ ከዋክብት የምዕመናን አምሳል ናቸው። ከአንገታቸው በላይ በሰው አምሳል አቆልቀለው ሰውን እንዲያዩ አድርጓቸዋል በብርሃን እንዲበላለጡ ምዕመናንም በክብር ይበላለጣሉና «ከክብ እመክክብ ይሄይስ ክብሩ» እንዳለ ቅዱስ ጳውሎስ 1ኛ ቆሮ. 15:35 ከአንገታቸው በላይ በሰው አምሳል ማድረግ መሾም ከሰው ወገን ነውና አቆልቀለው ሰውን እንዲያዩ ማድረግ መሾም ሕዝቡን ለማገልገል ነው። እስመ ካህናቱ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር እንዳለ ፀሐይ መዓልቱን ጨረቃ ሌሊቱን ከዓመት እስከ ዓመት አብርተው ገዙ።

ከዋክብት ግን አስገዛቸው ቢሉ መገብተ ዕለት ሰባት ናቸው። ሸምሽ፣ ቀመር፣ አጠርድ፣ መረህ፣ መሻተሪ ዘጎራ ዙሐል ይባላሉ። እሊህ ከእሁድ እስከ ቅዳሜ ይመገባሉ። መገብተ አውራህ አሥራ ሁለት ናቸው። አልሐመል፣ አልሰውር፣ አልጀሙዛ፣ አልሸርጣን፣ አልአሳድ፣ አልሰንቡላህ፣

አልሚዛን፣ አልአቀረቡ፣ አልቀውስ፣ አልዚደፍ፣ አልደለው፣ አልሁት ይባላሉ። እሊህ ከመስከረም እስከ ነሐሴ አንድ አንድ ወር ይመጣሉ።

አራት ሊቃነ ከዋክብት አሉ፣ ዓመቱን ከአራት ተከፍለው 365 ቀን ይመጣሉ እሊህም ከርክኤል ናርኤል መልኤል አለመልማክ ይባላሉ፣ ከመጋቢት 26 ቀን እስከ ሰኔ 25 ከጳጉሜን 1 ቀን ጨምሮ 91 ይሆናሉ ይህንን መልኤል ይገዛል ዐደይ ይባላል ለፀደይ ስልጥኖ የነበረ ቁር ፈጽሞ ሲጠፋ ወደታች ተቀብሮ የነበረ ዋዕይ ወደላይ ሲል ምድር ትሞቃለች የዘሩባትን ታቦቅላለች ከሰኔ 26 ቀን እስከ መስከረም 25 ቀን ጳጉሜን 1 ቀን ጨምሮ 91 ይሆናል ይህንን ሕልመልማልኮ ይገዛል ክረምት ይባላል። በክረምት ስልጥኖ የነበረ ዋዕይ ፈጽሞ ሲጠፋ ተቀብሮ የነበረ ቁር ፈጽሞ ሲወጣ ተቀብሮ የነበረው ከውሃው ብዛት የተነሣ ምድር እፈርስ እፈርስ ትላለች ጌታም ፀሐይን አውጥቶ ያፀናታል ከመስከረም 26 ቀን እስከ ታኅሣሥ 25 ቀን ከጳጉሜን 1 ቀን ጨምሮ 91 ይሆናል። ይህንን ከርስኤል ይገዛል መፀው ይባላል፣ በመጸው ስልጥኖ የነበረ ቁር ፈጽሞ ሲጠፋ ተቀብሮ የነበረ ዋዕይ ፈጽሞ ሲወጣ ከዋዕይ ብዛት የተነሣ አዝርዕት አትክልት ይደርቃሉ፣ ታጭደው ተወቅተው ይገባሉ። ከታኅሣሥ 26 ቀን እስከ መጋቢት 25 ቀን ጳጉሜን አንድ ቀን ጨምሮ ዘጠና አንድ ቀን ይሆናል። ይህን ናርኤል ይገዛል ሐጋይ ይባላል። ይህኛ ከጳጉሜን የቀረች አንዲቱ ቀን

ዕለተ መግባ ትባላለች በዓመት የልደት ዕለት ትውላላች ጌታ የተወለደባት ቀን ናት፣ ዛሬ ሰው ሠርግ ሲያሰናዳ በሬት መብሉን መጠጡን ምንጣፉን አሰናድቶ ኋላ ሰውየውን እንዲጠራ ጌታም ይህን ዓለም ሲፈጥረው በአድማስ ደግሮ ደመና ከፍክፎ ዝናማቱን በደመና ጭኖ ነፋሳትን አሸክሞ ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብትን መባርቅትን ነጎድጓድን ለመላእክት አሳያቸው መላዕክትም አቤቱ እንዲህ አድርገው ፈጥረህ ለምንህ ነው? ቢሉት ያች ያያችኋት እየሩሳሌም ሰማያዊት እንግዲህ ለምፈጥረው ለአዳም ሥፍራው ቦታው ናት፣ እነዚህ ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት የሚያበሩለት ፋናዎች መብራቶች ናቸው፣ እነዚህም ነፋሳት ደመናት ውሃ የሚቀዱለት ባሮች ናቸው፣ እነዚህም መባርቅት ነጎድጓድ የሚበላውን የሚጠጣውን አዝርዕቱን አትክልቱን እንዲያብቡ እንዲያፈሩ የሚያደርጉለት ናቸው፣ ይህችም ምድራዊ ገነት ግንቡ መናገሻው ናት አላቸው፣ መላእክትም አቤቱ አዳም ያልከወ አካሉ ማንን ያህላል? መልኩ ማንን ይመስላል? ብለው ቢጠይቁት አካሉ ከእናንተ እጅግ ያንሳል መልኩ ግን እኔን ይመስላል በእኔ አምሳል እፈጥራለሁ ሲላቸው እጅግ ደስ አለቸው አቤቱ ፈጥረህ አሳየንና እርሱን መልኩን አይተን ያንተን መልክ እንድናየው እንድናውቀው አሉት፣ ዲያብሎስ ይህንን ቢሰማ የማያልቅ ፍርሀት ቅንአት አደረበት ደግሞም እንዲህ አለ በአዳም ምክንያት ብዙ መከራ ያገኘኛል ብዬ እፈራለሁ ስለዚህ ቀድሞ እፈጥራለሁ ብዬ ያሰብኳትን እሳት ልፈትናት ቢሆን

እፈጥራለሁ፣ ባይቻለኝ ከሷ ተፈጥራለሁ። ይህች እሳት ምን ትለኛለች ብሎ ሲፈጥር እጁን ቢሰድ እንደሰም አቀለጠችው እንደ ሽማግት አኮማተረችው ወዮልኝ ወዮታ ይገባኛል ብሎ ጮኸ ጌታም ዲያብሎስ ምን ሆንክ? ቢለው ይህች እሳት ምን ትሆን እስኪ ልወቃት ብዬ በየዋህነቴ ብዳስሳት እንደሰም አቀለጠችኝ እንደሽማግት አኮማተረችኝ አለው ጌታም ከነኔውን አይወደውምና ኃጢአትን የሚሰውር ነውና በአርምሞ ፈወሰው። ዲያብሎስም የነቢዩን የገቢሩን እንጂ የኃልዮውን የአርምሞውን አያውቅም ቢያውቅስ ባልፈወሰኝም ነበር፣ አሁንም እፈጥራለሁ እያለ ሲያስብ እሳት ከገዛ አካሉ እንደቋቋ ተነስታ እንደሰም አቀለጠችው እንደሽማግት አኮማተረችው ወዮልኝ ወዮታ ይገባኛል፣ ብሎ እንደ ጅብ አጓራ እንደ መብረቅ ጮኸ መላእክትም ደንገጠው ምን ሆንክ ምን አገኘህ አሉት? ጌታም መላዕክትን ይህ ትዕቢተኛ ቀድሞ እፈጥራለሁ ብሎ እሳትን ያዘ ፈጀው እኔም ምሕረት ልማዴ ነውና ብፈውሰው የነቢዩን የገቢሩን እንጅ የሀልዮውን የአርምሞውን አያውቅም አለኝ ይህን ሲያደርግ አምስተኛው ነው ምን ላድርገው ፍረዱ ቢላቸው ልቤቱ ከአምስት ጊዜስ በላይ ምሕረት አይገባውም ከመጽሐፍ ሕይወትህ ፋቀው ደምስሰው አሉት።

ከፈጠርኩስ በኋላ አላጠፋም አመጸኛውን ሁሉ ብትበላ የማትጠግብ እሳት አለችኝ። ከዚያች አግብቼ አቀጣዋለሁ አላቸው፣ በሦስት ሰማያት በአሥር ከተማ ያሉ መላእክት

ተፈጥሮአቸውን የሚያዩበት ሦስት የባሕር መስተዋት መነጽፎ ሠርቶ በየቦታቸው ግቡ አላቸው፣ ሰው መልኩንቀ በውግ በመነጽር እንዲያይ መላእክትም በየቦታቸው ገብተው በሦስት ባሕር መስታወት መልካቸውን ቢያዩ እጅግ ደስ አላቸው፣ እልል አሉ ፈጣሪያቸውን አመሰገኑ። ዲያብሎስ ግን እንኳን ሊያመሰግን እንዲትም ቃል አልተናገረም መላዕክትም ዲያብሎስን የልብስህን ዘርፍ እንደ መብረቅ የሚነጉድ እንደ እሳት የሚነድ አንተን ከሁሉ በላይ አድርጎ የማትሞት ሕያው አድርጎ የፈጠረህን ፈጣሪ ሁሉ ሲያመሰግነው ምነው ሳታመሰግነው ቀረህ? ቢሉት እኔ ከዚህ ምሥጋና አይጨምረኝም ነጻ ነኝ ይልቅስ በእራቱ ማዕዘን ዓለም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብላችሁ አመሰግኑኝ ቢላቸው ተው እንዲህ አትበለን መንፈስ ቅዱስንም በአምሳለ እርግብ ወደእኛ በመጣ ጊዜ ክንፋን ከምድር እስከ ሰማይ ዘርግቶ ሞልቶ አይተነዋል የእርሱን ክብር ምሥጋና ለሌላ ብንሰጥበት ያጠፋናል ይደመስሰናል አሉት።

ከሠራዊቱ ክፍሎ ወደ መላእክት ከተማ ሂዳችሁ ኑ እኔ እሾማችኋለሁ ያን አምላክ ነኝ ያለውን ወግተን መንግሥቱን እጅ እናድርጋት ብሏቸው ሂደው ቢነግሯቸው እንናተ ከጥፋተኛ ጋር ጠፍታችሁ እኛን ልታጠፉ መጣችሁ እኛስ እምሐስ አልባ አምጥቶ የፈጠረን ፈጣሪያችንን አንክድም ብለው አባረው ሰደዷቸው፣ ምን አሏችሁ ቢሏቸው እንኳን ነገራችንን ሊቀበሉን

እንደ አበደ ውሻ አባረው ሰደዱን አሉት ሚካኤል ገብርኤል ቢሏቸው በእኔ ዘንድ እንደ ቁጫጭ ናቸው ብሎ ጦሩን አሰልፎ ዘመተ ሰማይ እየራቀው ሄዶ ዛሬስ ከነአርያሙ ጠቅልሎ ሸሸ ብሎ ተመለሰ። ሸሸ ማለቱ ከሱ ረድኤት ተነሳባት ማለቱ እንጂ በሰማያት መራቅ መቅረብ የለበትም። ጌታም ዲያብሎስን እስከ መቼ ልታገስህ ይህን ትዕቢትህን አመጽህን ተው እኔም ኃጢያትህን ክፋትህን ልፋቅልህ እንቢ ብትል መክራት ከትዕግስቱ ትክክል እንደሆነ እወቅ ቢለው እንግዲህስ ብትምረኝም ደስ አይለኝም ሠራዊትህ ሰድበውኛልና ሳልሰድባቸው ከየዙፋናቸው ላይ ገልብጬ ሳልጥላቸው አይሆንም አለው።

ጌታም ብሰድልህ ትችላለህ? ቢለው ምነው አልችልም በእኔ ዘንድ እነርሱ እንደ ቁጫጭ ናቸው፤ ስደድልኝና አንድ አንዱን ደፍቼ ደፍቼ ልፍጃቸው አለው፤ ዲያብሎስም ሚካኤል፣ ገብርኤል፣ ፍፋኤል የሚባሉ በእኔፊት መቆም ይቻላቸዋልና ነው የሰደቡኝ? ያ አምላካቸው እንኳን እንዳይረዳቸው ከነአርያሙ ጠቅልሎ ሸሸ፣ ከቻሉም ከነሠራዊታቸው እንፈታተን ብሎ ዋሽ ደነፋ። መልካም ጎልማሳ ጌታውን ቢያዋርዱበት የማን ጌታ ብሎ ጸብ እንዲያነሳ ቅዱስ ሚካኤል ሠራዊቱን የእሳት ሠይፋቸውን እያስመዘዘ ከዲያብሎስ ጋር ይዋጋ ጀመር።

10 ነገደ ኪሩቤል አሥሩ ሱራፌል የእሳት ጉጠት መሣሪያቸውን ይዘው ለሐይላት ረዷቸው፤ በኢዮር ያሉ መላእክት ከዲያብሎስ ጋር ሲዋጉ በራማ ጩኸት ተሰማ ገብርኤል ከነሠራዊቱ የመብረቅ ጋሻ የእሳት ጦር ይዘው ፍፋኤል ከነሠራዊቱ የመብረቅ ጋሻ የእሳት ጦር ሱርያል ከነሠራዊቱ እሳት ነጋሪት ጭነው ወደ ኢዮር ወጥተው ሐያላትን ረዷቸው። በኤረር ያሉ መላእክትም ጩኸት ስምተው ሰዳክያል ከነሠራዊቱ የእሳት ነፍጣቸውን አልበው የእሳት ፀጉራቸውን ይዘው ስላትኤል ከነሠራዊቱ የእሳት ፈረስ ተቀምጠው የእሳት ልብስ ተላብሰው በከዋከብት አምሣል የብርሃን ሰላጥን ይዘው አናንያል ከነሠራዊቱ የእሳት ነገድንድ መብረቅ ነገድንድ እንደ ብረት የዐና የእሳት ድንጋይ ይዘው ግራ ቀኝ ተሰልፈው ረዷቸው መላእክትም ኃይል ባሕርያችን ነው እኛ ባቀናነው ቤት ባሉ ነበርና ኃይላቸው ከሥላሴ እንደሆነ ለማጠየቅ ሁለት ጊዜ ድል ሆኑ አቤቱ ለአምላክነትህ ቀንተን ብንዋጋ ምነው ድሉን ለእሱ ሰጠኸው? ብለው ፀልዩ ጌታ ስሙ የተጻፈበትን የብርሃን መስቀል ሰጣቸው ያን ጊዜ በሦስተኛው ድል አድርገውታል። ዲያብሎስም ስመ እግዚአብሔር በተጠራ ቁጥር ይርዳል ይንቀጠቀጣል በዚያን ጊዜ አእምሮ ዕውቀት ትህትና ፍቅር የዋህነት ትዕግሥት ተነሳባት /ቀረበት/ ስሙም ሰይጣን ተባለ።

ጌታም ወደ ምድር ውረድ ብሎ ቢቆጣው መላእክትም እየገፉ እያዳፉ እንጠረንጠስ አወረዱት፤ ከመላእክትም ፈጣሪ

ነህ ብለው የሰገዱለት አብረው ወረዱ አንተስ ከፈጠርክ እኛ እንፈጥራለን ያሉት ከዚህ ዓለም ቀሩ ይህን አይሆን ብለው የተጠራጠሩ በአየር ላይ ቀርተዋል። ዛሬ ነፍስ ከሥጋ ተለይታ ስትሄድ የጸድቃንን ነፍስ እያስደነገጠው የኃጥአንን ነፍስ እያንቀጠቀጠው የሚኖሩ አጋንንት እኒህ ናቸው፤ ቅዱስ ሚካኤል የ99 ነገደ መላእክት አለቃ ሆኖ ልዑል መንበር ያገኘው የግጥናኤልን ሥራ ስለሠራ ነው ዙፋኑም ሹመቱም ስለደረበ ምሥጋና አሳላፊ ስለሆነ ነው፤ ረቡዕ ማለት አራተኛ ማለት ነው፤ አራት ዕለት አሥራ አምስት ፍጥረት ደረሰ።

ዕለተ ሐሙስ

ለግዚአብሔር በዕለተ ሐሙስ በቀዳማይ ሰዓት ሌሊት «ለታውጽእ ባሕር ዘመደ እንሰሳ ዘዐ መንፈስ ሕይወት» ብሎ ቢያዝ በልባቸው የሚሳቡ በእግራቸው የሚሸከረከሩ በክንፋቸው የሚሰሩ እንሰሳት አራዊት አዕዋፍ ከባህር ተፈጠሩ። ከዚህ በኋላ ቢሔሞት ሌዎታን ተፈጠሩ፤ ቢሔሞት ዝሆን ነው በየብስ ተፈጥሯል። ሌዎታን አሳነባሪ ናት ከባሕር ተፈጥራለች ምን ይመገባሉ ቢሉ ለብሔሞት በየብስ ካሉ ፍጥረታት ከሰው በቀር ሽህ ሽህ በወገር ይገባባታል፤ ያን እየተመገበ ይኖራል ባሕር ሌዎታን በባሕር ካለ ፍጥረት ሺህ ሺህ በጸጉሯ ይገባበታል ያንን እየተመገበች በባሕር ትኖራለች። ምድሩን ዙሪያ ዙሪያውን ከሰባት ከፍሎ አንዱን ለብሔሞት ሰጥቶታል የብሔሞትን ዕጣ

ከሦስት ከፍሎ በአንዱ እሱን አስተኝቶበታል፤ ሁለቱ ምግብ ይመላለስበታል፤ ሦስተኛውን ዕጣ ለሌዎታን ሰጥቷታል፤ የሌዎታንንም ዕጣ ሦስት ከፍሎ እርሷን አስተኝቶበታል፤ በሁለቱ ምግብ ይመላለስበታል፤ በሦስተኛው ዕጣ በድምጽ የሚገድሉ ግሩማን አራዊትን አስፍሮበታል በተጨማሪም በስድስተኛው ዕጣ በረድ ያጸራበታል። በአምስተኛው ዕጣ እሳት አስፍሮበታል በስድስቱ ውርጭ አስፍሮበታል ሰባተኛ ዕጣ ለሰው ሰጥቶታል። ብሔሞትና ሌዎታን እንደ መቀነት ምድር እንደ ወገብ እነዚያ እንደ ቀለበትና ምድር እንደ ጣት ዙሪያዋን ተጠ ምጥመው ይኖራሉ ቅዱሳን ሲበቁ የሚያዩዋቸው ግሩማን አራዊት እኒህ ናቸው። ከሌህም ፍጥረት የሚበሉ የሚገዙ አሉ የማይበሉ የማይገዙ አሉ፤ ከባሕር ጸንተው የሚኖሩ አሉ አንድ ጊዜ ወደ የብስ አንድ ጊዜ ወደ ባሕር የሚሉ አሉ፤ በክንፋቸው በረው የሚሄዱ አሉ። የሚበሉ የሚገዙ ፍጥረታት ከሰው ለእግዚአብሔር በፍቅር በትህትና የሚገዙ የጸድቃን አምሳል ናቸው የማይበሉ የማይገዙ ለሰው ለእግዚአብሔር አንገዛም እያሉ በትዕቢት በአመጽ የሚኖሩ የኃጥአን አምሳል ናቸው፤ ከባሕር የሚኖሩ ሀገራችንን አንተውም እያሉ ሲሠርቁ ሲቀሙ ጸንተው ከሚስታቸው ወልደው በህብታቸው ነግደው አሥራት በኩራት አውጥተው ለንባታችን በዓላትን አክብረው የሚኖሩ የሕጋውያን አምሳል ናቸው፤ በክንፋቸው የሚበሩ ከሰው እንግዳ ከሀገር ባዳ ይሻለኛል ብለው በበረሃ ወድቀው የሚኖሩት አንድ

ጊዜ ወደ ኃጢያተ አንድ ጊዜ ወደ ገዳም ሲመላለሱ የሚኖሩ የተነሣህያን አምሳል ናቸው። አንድም በረው ወጥተው አሥሩን ማዕረጋት ከደረሱ በኋላ ተመልሰው ወርደው አቡነ ዘበሰማያት ጎድግለነ አበሳነ ወጌጋዬነ እያሉ የሚኖሩ የተነሣህያን አምሳል ናቸው። በእግር የሚሸከረከሩ «ጎድግም ወመንንም ለዝ ዓለም» እንዳሉ «ዘኢኃደገ አባሁ ወእሞ ኢይክል ይጸመደኒ» ማቴ. 10:37 ብሎናል ብለው ከሴት ርቀው ንጽሕና ጠብቀው የኖሩ የመናንያን አምሳል ናቸው። በክንፍ የሚበሩ «ዘኢጸረ መስቀለ ሞትየ ኢይክል ይጸመደኒ» ማቴ. 10:38 እንዳለ «ኢትፍርሀምሙ ለእለ ይቀትሉ ሥጋከሙ ወለነፍሰከሙኒ ኢይክል ቀቲሎታ» ማቴ. 10:28 ብሎናል ብለው ዓላውያን ነገሥታት ካሉበት ሄደው ገላቸውን ለእሳት ለውግረት አንገታቸውን ለሰይፍ ለስለተ የሚሰጡ የሰማዕታት አምሳል ናቸው። ከሊሀም በክንፍ ከሚበሩት ከርኩቤዴል የምትባል ወፍ አለች በቀዳማዊ ወርሕ በሃልስ በሃድስ ወርሕ ትፀንሳለች ስትፀንስም ከወንድ ዘር አትፀንስም ሦስቱ ማዕረግ ከፍ ብላ ለፀሐይ ትመታለች አካሏ ሲተኩስ ዘላ ከጥልቅ ባሕር ትገባለች፣ ያን ጊዜ ከፀሐይ ጸዳል ከውሃው ጠል ከርሷ አካል ተከፍሎ በማገፀኗ ይፀነሳል፣ ንጽሕት እምአዕዋፍ ትባላለች ስትወልድም ከግራ ማገፀኗ 3 አዕዋፍ ታስገኛለች፣ እሊሀም እስከ 40 ቀን በእግራቸው ሲሸከረከሩ ኑረው ኋላ በክንፋቸው በረው ይሄዳሉ፣ ዳግመኛም ከቀኝ ማገፀኗ 12 አዕናቁ ታስገኛለች፣ ቀጥላ 5 ቀጥላ 15 ቀጥላ 46 ቀጥላ 72 አዕዋፍ ታስገኛለች፣ እሊሀም

እስከ 40 ቀን በእግራቸው ሲሸከረከሩ ኑረው ኋላ በክንፋቸው በረው ይሄዳሉ፣ ዳግመኛም ከቀኝ ማገፀኗ 12 አዕናቁ ታስገኛለች ቀጥላ 35 ቀጥላ 72 አዕናቁ ታስገኛለች በመጨረሻ ከቡር ዕንቁ ታስገኛለች ዕንቁዋን ዓሣ ተቀብሎ ይውጣታል፣ የዕንቁው ብርሃን ዓሣው ካለበት ባሕሩ ከዳር ላሉ ሰዎች ይታያቸዋል፣ ጠቢባንም ብርሃን የማይከላከል ውሃ የማያሰገባ ልብስ ለብሰው ዓሣውን በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁን አምጥተው ለነጋዴ ይሸጡታል፣ አንድም አሣው ምግቡን ሲፈልግ ወደ ዳር ይወጣል ሰዎች በግራ በቀኝ ጎጆ ሠርተው ይጠብቁታል። ምግቡን ሲፈልግ በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁውን ለነጋዴ ይሸጡታል፣ ዕንቁውም ከነጋዴ ነጋዴ ሲወዳጁ ከቤተመንግሥት ይደርሳል፣ ቀዳማይ ወርሕ የዘመነ አበው ግልስ ወር የዘመነ ኦሪት ሳድስ ወር የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው ግራ ደካማ ነው በዘመነ ኦሪትም ደካመ ነፍስ እንጂ ኃይል ነፍስ አልነበረም ከግራ ማገፀኗ አዕዋፍ ማስገኘቷ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ አምሳል ናቸው። 5 አዕዋፍ የ5ቱ መጻሕፍት ሙሴ 15 አዕዋፍ የ15 ነብያት 46 አዕዋፍ የ46 ብሎያት መጻሕፍት 72 አዕዋፍ የ72ቱ ሊቃናት አምሳል ናቸው። እስከ 40 ቀን በክንፋቸው በረው መሄዳቸው መጻሕፍት ብሎያትም በዘመነ ወንጌል መንፈሳዊያን ሆነው የመነገራቸው አምሳል ነው፣ ቀኝ ማገፀኗ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው ቀኝ ኃይለኛ ነው ሲወረወር ያርቃል ቢመታ ያደቃል በዘመነ ወንጌልም ኃይል ነፍስ እንጂ ደካመ ነፍስ የለም ከቀኝ ማገፀኗ 12 ዕንቁ

ማስገኘቷ የ12 ሐዋርያት አምሳል ነው 35 ዕንቁ የ35ቱ መጻሕፍት ሐዲሳት 72 ዕንቁ የ72 አርዕድላት አምሳል ናቸው፤ ዓሣውን በቀስት ነድፈው የገደሉት ጠቢባን ብልሆች የደቀመዛሙርት አምሳል ናቸው። የመምህራን ልቡና በፍቅር በትህትና እየሳቡ ሲማሩ ሲያስተምሩ ይኖራሉና ዕንቁን ከጠቢባን የገዙቱ ነጋዴዎች ሐዋርያት ተምረው ካስተማሩት የተማሩትን ትምህርት ከመምህራቸው አነጻጽረው ሲያስተምሩ የሚኖሩት የደቀመዛሙርት አምሳል ናቸው፤ ዕንቁ ከነጋዴ ሲነግድ ሲወዳጅ ከቤተመንግሥት መድረስ መምህራን ሲያስተምሩ ደቀመዛሙርት ሲማሩ እስከ ዕለተ ምጽአት የመድረሳቸው አምሳል ነው። ከርኩቤዴል የእግዝእትነ ማርያም አምሳል ናት፤ ንጽሕት እምነ አለዋፍ እንደተባለች እመቤታችንም ንጽሕት እምልማድ አንስት ትባላለች። ከርኩቤዴል አምስቱን ማዕረግ ከፍ ስላለ ከፀሐይ እንደተመታች እግዝእትነ ማርያም አምስቱ ማዕረግ ትውልድ አልፋ አራተኛው ትውልድ ከነገደ ይሁዳ ተወልዳ አምላክን ወለደች ዕንቁ የመለኮት ዓሣ የትስብት አምሳል ነው፤ ዓሣውን በቀስት ነድፈው የገደሉት የአይሁድ አምሳል ናቸው፤ ከሥጋ ጋር የተዋሐደ ክርስቶስን መለኮትን ሰቅለው ገድለውታልና እንቁ ከነጋዴ ሲወዳጅ ከቤተመንግሥቱ መድረሱ ከሥጋ ጋር የተዋህደ ክርስቶስን ሥጋውን ደሙን ሲበሉ ሲጠጡ የሚኖሩ የምእመናን የሕዝብ ክርስቲያን አምሳል ናቸው፤ እስከዚህ

የሐሙስ ፍጥረት ነው። አምስት ዕለት አሥራ ስምንት ፍጥረት ደረሰ።

ዕለተ ዐርብ

እግዚአብሔር በዕለተ ዐርብ በቀዳማዊ ሰዓተ ሌሊት «ለታውጸለ የብስ ዘመደ እንስሳ ወኩሎ ተሀዋስያን ዘቦ መንፈስ ሕይወት» ብሎ ሲያዝ በልብ የሚሳቡ በእግር የሚሸከረከሩ በክንፍ የሚበሩ እንስሳት አራዊት አዕዋፍ ከየብስ ተፈጠሩ ሁሉን ሴትና ወንድ እያደረገ ፈጥሮአቸዋል። እነህም አራዊት ዘአፍአ እንስሳት ዘአፍአ አዕዋፍ ዘቤት ይባላሉ አራዊት ዘአፍአ ኑብር፣ አንበሣ፣ ጎሽ፣ ድኩላና የመሳሰሉት እንስሳት ዘቤት ላህም፣ በግዕና የመሳሰሉት፣ አዕዋፍ ዘቤት ደሮ፣ ርግብ የመሳሰሉት፣ አዕዋፍ ዘአፍዓ ቆቅ፣ ጅግራና የመሳሰሉት ናቸው። የቀሩት ግን ብዙ ናቸው ሐሙስና ዐርብ እንስሳት አራዋት አዕዋፍ ተፈጠሩ እነዚህ አንድ አይደሉም? እንደምን ይለያያሉ? ቢሉ በግብራቸው ይለያያሉ ሐሙስ የተፈጠሩ ወደ የብስ ሲወጡ ጋዕዳ ፀሐይ ሲነካቸው ይሞታሉ ዐርብ የተፈጠሩ ግን ከባሕር ቢገቡ ውርጭ ጠል ይፈጃቸዋል። ሥላሴም ሁሉን ሠርክ በሠርክ ሲፈጥሩ ከእሳት ከነፋስ ከውሃ ከመሬት አተላውን ሻካራውን ትተው ቅጥራትን እንደ ቅባ ኑግ ለይተው እንደ እሸት ፈልፍለው እንደ ብርጭቆ አጽርተው በንፁሕ ባሕርይ በአርአያነታቸው እንላ እምሕያውን ፈጠሩት። እንላ ማለት ልጅ ማለት ነው። እም የተባለች ምድር ናት እንላ እመሕያው

ማለት ከሕቱም ምድር በነፍስ ሕያው ሆኖ የተገኘ ልጅ ማለት ነው። አንድም ሕያው እግዚአብሔር እምህበ አልቦ አምጥቶ የፈጠረው ልጅ ማለት ነው። እሊህም እሳት ነፍስ በአዳም የሚኖሩ ደመ ነፍስ ናቸው እስመ ነፍስ ታጋድር በደም እንዳለ ደመነፍስ እንደሆነ ሲያጠይቅ «ኢትብልኦ ደመ እስመ ነፍስ ታጋድር በደም ደመ ነፍስ ሥጋክሙ ይእተ» ይላል ብርጌዶ /ጥሬ/ ሥጋ አትብሉ። ነፍሳቸውን ጨምራችሁ ትበላላችሁ ሲል ብርጌዶ ሥጋ አትብሉ አለ። እነሆ ሰው በሕይወቱ ደህንነቱ መታወቁ በመጥቁ በመተንፈሱ ነው ሙቀቱ እሳትንፋሱ ሲለየው ግን ሕይወት ደህንነት የለውም የመሬት ግብሩ ግዙፍ ነው ሥጋ ቁርበቱ ግዙፍ አካል የሚሆነው መሬት ነው የውሃ ግብሩ ርጥበት ነው ደም ምራቅ አንብዕ ሆኖ የሚፈስ ውሃ ነው። አራዊትስ ግዙፍን ናቸው ደመ ነፍስ ይኖራቸዋል የዕዕዋትስ አላቸው ማለት ነው? ቢሉ እንደየግብሩ የማይዋለድ የለም።

አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት በተተከሉ ጊዜ በሥራቸው 20 እና 30 ይወልዳሉ በጫፋቸው አንድ እልፍ እና ሁለት እልፍ ያፈራሉ በነፋስነታቸው ይኖወጃሉ በእሳትነታቸው ሲሰብቋቸው እሳት ይወጣቸዋል በውሃነታቸው ሲቆርጣቸው ውሃ ደም ይወጣቸዋል በመሬትነታቸው ተቆርጠው በወደቁ ጊዜ አፈር ትቢያ ይሆናሉ እሊህም አራቱ ባሕርያት ብቻ አልፈጠሩትም። እንደ ሥጋ የማትታመም የማትጥቅ ሦስት ነገራት

ነፍስ ጨምረው ፈጥረውታል እሊህም ለባዊነት፣ ነባቢነት፣ ሕያውነት ናቸው።

በአዳም በአካል ሥጋው በአካል ነፍሱ መቀዳደም አለበት፣ ቢሉ የለበትም መቀዳደምስ ቢኖርበት ንግበር ሥጋ ወንግበር ነፍስ ባሉ ነበር ሥላሴ ዓለሙን ሁሉ ሲፈጥሩ በእግራቸው ሄደው በእጃቸው ይዘው አልፈጠሩም ይሁን ያሉት ሁሉ ይሆንላቸዋል አዳምን ይፈጠር ብለው ቢያዙ አራቱ ባሕርያት ሥጋ /ሥጋነቱ/ ሦስቱ ባሕርያት ነፍስ አንድነት ተዋሕደው የ30 ዘመን ጎልማሳ ሆኖ አንድ ጊዜ ተገኝቷል። ስብእ ማለት 4ቱ ባሕርያት ሥጋ ሦስቱ ባሕርያት ነፍስ ናቸው አዳም ማለት ነቀፋ የሌለበት ሥግው እመሬት ፍጹም መልክ መልካም ማለት ነው። ሥላሴም አዳምን ፈጥረው ድካም፣ ንዋም፣ ንቃህ፣ ትጋህ የሚሰማው አድርገውታል ድካም፣ ንዋም የሥጋ፣ ንቃህ፣ ትጋህ የነፍስ ግብር ነው አዳምም እንስሳት አራዊት ሁለት ሁለት እየሆኑ ሲወጡ ሲወርዱ አይቶ ሥላሴ ከመላእክት በቀር ሴትና ወንድ እያደረጉ ፈጥረዋል ምነው እኔን ብቻዬን ፈጠሩኝ ብሎ አሰባ ሥላሴም እንላ አምሕያው ብቻውን መኖር አይገባውም ንግበር ሎቱ ቢጻ ዘይረድኦ እንዳለ ዘይረድኦ ማለቱ ግን ገና በወንድ አካል ያለች ናትና መርዳትስ እንዴት ነው ቢሉ ልጅ በማስገኘት፣ ከፍትወት፣ ከብቸኝነት ትረዳዋለችና አዳምም እጅግ ቢነቃ በተሰማው ነበር። እጅግም ቢተኛ ይህች ሴት ከየት መጣች?

ምትሐት እንጂ ሰው አይደለችም ባላት ነበርና ማዕከል ነቅህ ወንዋም ሆኖ ሳለ ከቀኝ ጎድኑ አጥንት ነስቶ ሔዋንን በመልክ በብርሃን አዳምን አስመስሎ ፈጠራት እንዳለ ኤፍሬም በኃይልና በአሰራው ግን አሳንሷት ፈጥሯታል የወንዶች አሥራው 666 ነው ወንድ ኃይለኛ መሆኑ ለዚህ ነው የሴት ግን 333 ነው ሴቶች ደካማ መሆናቸው ስለዚህ ነው እስመ ድኩማን እማንቱ አንስት ለግብረ ሰናይት ወኢኮነ ከመእደው ጽኑዓን እንዳለ ጳውሎስ እነዚህም አሥራው የምንበላውን የምንጠጣውን መሬትነታችን ይቀበለዋል ውሃነታችን ይከብደዋል እሳትነታችን ያቃጠላል ነፋስነታችን አሠሩንና ቅጥራኑን ለይቶ አሠሩን ወደ እዳሪ ትቶ ቅጥራኑን በራሳችን 6 ሥር ያገባዋል 6ቱ ሥር በ60ው ሥር ያገቡታል በ60ው ሥር በ600 ሥር ያገቡታል እንግዲህ የምንበላው የምንጠጣው በአሥራው ተዋሕዶ ከራስ ጸጉር እስከ እግር ጥፍራችን ይደርሳል። እንደዚህም አዝርዕትን አትክልትን ተክለው ውሃ ቢያጠጧቸው ነፋስ ውስጥ ለውስጥ አቄውን እያወረደላቸው በነፋስ ያድጋሉ ያፈራሉ። አዳም ዐርብ በነገህ ተፈጠረ ሔዋን በሳምንቱም ዐርብ በሠለስት ተፈጠረች አዳምም ከእንቅልፍ ቢነቃ ሔዋንን እርሱን መስላ ካጠገቡ ተቀምጣ አገኛት ይህች ሰው ሥጋዋ ከሥጋዬ ነፍሷ ከነፍሴ ተከፍሎ የተፈጠረች ነች ሥላሴ ሚስት ትሁንህ ብለው ሰጥተውኛል ብሎ ትንቢት ተናገረ ስለምን ሔዋንን ከፍ ብሎ ከራሱ ዝቅ ብሎ ከእግሩ ያልፈጠራት ቢሉ ከፍ ብሎ ከራሱ ቢፈጥራት በኮራች ነበረና አንድም ከእግሩ ቢፈጥራት በተናቀች

ነበርና ከባለቤት በታች ከቤተሰብ በላይ መካከለኛ ገዥ ናት ሲሉ ነው አንድም ሰው ጉድኑን በግድ በልብስ ይሰውራል እንዲሁም ሴት ዕንቁ ወርቅ ናት መሠወር ይገባታል ሲሉ ነው አዳምን በፊት ሔዋን በኋላ የመፈጠራቸው ስለምን ነው? ቢሉ እርሷ ለእርሱ አጋዥ ናት እስመ ብእሲቱ ተፈጥረት በእንተ ብእሲ ወኢኮ ብእሲ በእንተ ብእሲት እንዳለ ቅዱስ ጳውሎስ። 1ኛ ቆሮ. 11:9 አዳም በተፈጠረበት ቦታ 40 ቀን ተቀመጠ በተፈጠረ በ40 ቀን በንፍሐት መንፈስ ቅዱስን አሳደረበት አዳም በተቀበለው መንፈስ ቅዱስ ከሥላሴ የፀጋ ልጅነት መንግሥት ነገሰ ሥላሴ በባሕርይ የገዙትን እርሱ በጸጋ ገዛ አዘዘ። እስከዚህ የዐርብ ሥነ ፍጥረት ነው። ዐርብ ማለት ስድስተኛ ቀን ማለት ነው። ስድስተኛ ቀን 22 ፍጥረት ደረሰ። በሰባተኛው ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ አረፈ።

ዕለተ ቅዳሜ

ይህች ዕለት እግዚአብሔር የሠራት ናት ደስ ልንሰጥባት ፤ልናመስግንባት ጌታ ሆይ እባክህ እድነን፣ መዝ. 117 ቁ 24 ፤ መዝ. 94 ቁ 13 ፤ ዕብ. ምዕ. 13 ቁ 7-11 “በእምርት ዕለት” በታወቀው በዓላችን መዝ. 80 ቁ 3 ፤ ኢር. ምዕ 3 ቁ 5። “ሰንበት” እግዚአብሔር ያረፈበት የባረካት ቀን ናት።

ዘፀ. ምዕ 2 ቁጥር 3

እግዚአብሔር ይህን ቀን ከሌላው ያልቅ ባረከው ተደሰው አረፈበት ሲባል በዚህ ቀን የሚሠራው የተባረከ፣ የተቀደሰ፣ የሚባረክ፣ የሚቀደስ፣ የሚያጸድቅ፣ ሥራ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ ማመንና እርሱ ያዘዘው ሕይወት የሆነው ሥጋውና ደሙን መቀበል ነው።

ለሎች ቀናት ሲያልፉ የጌታ ቀን የተመረጠች ቀን ስለሆነች እርሷን ማለፍ ወደ ዘለዓለም እረፍት የምንገባበት ከሁሉ የበለጠች ቀን ናት። እርሷን ማለፍ ወደ ዘለዓለም ዕረፍት የምንገባበት ከሁሉ የበለጠች ቀን ናት እርሷን የማይቆይ የሚዘነጉ የሚያቃልሉት ዕብ. ምዕ 4ቁ4 በቁጣው ከሁሉ በላይ ወደ ዕረፍቱ አይገቡም አሉ። ስንበት የሚያከብር እግዚአብሔርን የማይረራ ትዕዛዙን የማይፈጽም አይደሉም ማለት ነው።

ማርቆስ ምዕ. 2ቁ27 ስንበት ለሰው ተፈጠረች እንዲያርፍባት፣ እንዲባረክባት፣ እንዲጸድቅባት፣ የዘለዓለም ሕይወት እንዲያገኝባት፣ እንጂ ሰው ለሰንበት አልተፈጠረም መጠቀሚያው ናት እንጂ። እንደነደች እንደሚሉት ጌታን በሰንበት እያለ በቅዱስ ወንጌል የሚያስከንን ነገር እንደሚናገሩ በዚህ ምክንያት ሰንበታችንን ሻረ ብለው ሰቀሉት እርሱ ግን ሕሙማንን ፈወሰበት፣ ሕይወት ሰጠበት፣ መጻዕትን ለውር ሆኖ የተወለደውን፣ ደም የሚፈሳትን ሴት ፈወሰባቸው።

1) ሥጋን የሚያደክም የሚጎዳ መውቀጥ፣ መፍጨት፣ መራት መቆረር፣ ትልቅ ሽኩም መሸከም፣ ውኃ መቅዳት፣ የሚጎዳ ስለሆነ ሥጋ ማረፍ ስላለበት ክልክል ነው። ፍቅ መንገድም የሚጎዳ የሚያደክም ስለሆነ በዚህ እንጾር ኃጢአት ሰውን ለገሃነም የሚያደርስ ስካር፣ ስርቆት፣ ዳንስ፣ የኃጢአት ሥራ ማለት ስለሆነ በስግደት፣ በጾምም፣ መዋል ክልክል ነው። የግሪክ ጌሊጥ በየቲያትፍ መዋል፣ ቤተክርስቲያንን ተቶ አዲስ ወሬ ወግ ፈጥሮ መጫወት አለማረፍ ሰንበት መሻር ነው።

2) ዕረፍት የመንግሥት ሥራ ትቶ የግል ሥራ መሥራት አይደለም። እግዚአብሔርን ማሰብ፣ መዘከር፣ ማመስገን፣ የዘለዓለም ሕይወት ዕረፍት መንግሥት ሰማያት ልጅነትን ሥጋውን ደሙን የምንቀበልበትን የተለየ ዕለት እንደሆነ ማሰብ ነው።

3) እንደ አይሁድ ሥርዐት ሰንበትን አታክብሩ በተባለው መመሪት እቤት ቁጭ ብሎ ሳይነቀሳቀሱ ሰውን ወንድምን በማማት ተንኮል በማሰብ በማውጣት መዋል አይደለም። ሰንበተ ክርስቲያን ወይም እሁድ ለየት ባለ ሁኔታ ትታወቃለች። ከአይሁድ ሰንበት ከቀዳሚት ተለይታ እሁድ የምትከበረው ሰንበተ ክርስቲያን (እሁድ) ገናኛ ታላቅ ዕለት አድርገው የሠርተዋታል። ለምን ቢሉ ይህች ዕለት

3.1 ዓለም የተፈጠረበት (3.2) ጌታ ዓለምን ለማዳን የተሰነሰበት የብሥራት የደስታ ቀን ናት ዓለምን ከፈጠረበት ጥበቡ ሰው የሆነበት ጥበቡ ይበልጣል። (3.3) ደግሞም የተነሳበት ሙስና መቃብርን አጥፍቶ መፍረስ መበሰበስን ደምስሶ ትንግሥና ሕይወት እኔ ነኝ ብሎ የዘለዓለም ሕይወት የሰጠበት ነው። (3.4) የማታልፍ ገናኛ የእግዚአብሔር ቀን የዘለዓለም ሕይወት ነ. የአባቲ በሩካን ብሎ ሕይወት የሚሰጥባት ዕለተ ምዕለት (የጌታ ቀን ናት)። ማለፍ ምዕ 4 ቁ 5 ቀዳሚት ሰንበት ምሳሌዋ ናት አይሁድና ሰባተኛ ቀን አካባሪ አድቪንቲስቶች ያከብሯታል። እኛ ግን በሰንበት ላይ ደብረዘይት እንደሚሉ አበው ሰንበተ ሰንበታት ገናኛ የእግዚአብሔር ቀን በማለት የታወቀች እሁድን (ሰንበተ ክርስቲያንን) በዓላችን በማለት እናከብራለን።

በዚህ ቀን ተፃምራን ሰምቶ ሥጋውን ደሙን ይቀበል ይላል። እንደሰማ ለእርሱም በርከትና ተፃምራት ይደረግለታል የዘለላም ሕይወት ሥጋው ደሙ ይሰጠዋል። ወደፊትም ለዘለላም የሚያርፍበት ገነት መንግሥተ ስማያት ይሰጠዋል። ስለዚህ በዚህ ቀን የሚሠራው የእግዚአብሔር ሥራ በሽተኛ መጠየቅ፣ መርዳት፣ የታመመ መጠየቅ፣ የተጣላ ማስታረቅ፣ የሰላም ሥራ መሥራት ማይ፣ ምዕ 25።

ሕብስተ ሕይወት የሆነው ቃለ እግዚአብሔርን መስማት፣ ሥጋን የሚያደክም፣ የሚጎዳ፣ የሚያስቅቅ ሥራ አለመስራት። ልጆች የወላጆቻቸውን ሥራ አባቶች የልጆችን ሥራ የመረዳዳትና የመጠየቅ እንዴት ነህ እንዴት ነሽ ተባብለው የሚጠየቁበት ፍቅርና ሰላም የሰጣቸው ጌታን የሚያመሰግኑበት የተለያዩ የተባረከቱ ቀን ናት። በሞግዚት ትምህርት ቤት ለሥራ ተለያይተው የነበሩት የሚገናኙበት በዚህ ቀን የእረፍት የበረከት ቀን ስለሆነ ዘዴ ምዕ 5 ቁ 14። እንተ ሎሊህ ገረድህ ወንድ ልጆቻህ ሴት ልጆቻህ ገረድህ በሬ አህያህ መኪናህ እንዳያገለግሉህ ማረፍ አለባት ያረፈ የደለበ መሬት ነው ምዕ 14 አርፎ ሲታረስ ይበረክታል። ዘዴ ምዕ 23 ቁ 10 የሰጣቸው ቀን በርከት በመባቸው ጀምሮ ይሰጣል በርከት ያደለዋል ያለበርከት ከሚሰጠው ከብዙ ሀብት በእግዚአብሔር በርከት የሚገኘው ጥቂቱ ይበቃል። በሰንበት ቀን ቤተ እግዚአብሔር ይኬዳል እንጂ በምንም ዓይነት ቤተ-ዘመናት፣ በተተውኔት፣ በተጣጥት አይኬድም። በሚበልጠው መናገር እንጂ ሌላም ቀን መሄድ እነዚህ ሦስት ቦታ መሄድ ያስቀጣል ያረክሳል ከበርከት ብለው ሲደንሱ፣ ሲጠጡ ሲሰኩሩ የዘመኑ ቀጠሮ ተግባር ሲከናወን እራስን ሲጎዱ ሲከሰሩ መገኘት ቅዋ የለሽ የዓለማዊ ቅንጦት መዘናናት በሰንበት አይፈቀድም። በዚህ ቀን የሥጋን ነገር ማሰብ ማት ነው። በተባለው መመሪት በሥጋዊ ጣጣ ቀንን ማሳለፍ ያስቀጣል ያስወቅሳል ከእግዚአብሔር ጋር የምንጠያየቅበት ቀን ነው። በእርሱ ብንኖርም እርሱ ያደረገልንን የምናመሰግንበት ቀን ነው። ሥራ ሰንበት ለሰው እረፍት ተብላል። ለትልቅ ለትንሹም የደስታ ቀን ናት በዚህ ስለት መላእክት በሰማይ ጻድቃን በውስተ ገነት ያርፍበታል። እለ ውስተ ደደን ያዕርፉ ባቲ ሲባል በሌላ ጋጢኦት ተፈርዶበት ሰንበትን የሚያኩብር ከሆነ በዚህ ስለት ዓርብ በሰርክ ወጥቶ ወደ ገነት ያርፍበታል ሲያመላልሱት ያቆዩትና ጌታ በስለተ እሱ ደፍሮ ስለሚመጣ እንደወጣ ይቀራል የሰንበት ጥቅም ዘለላለማዊ ነው የማታልፍ ስለት ናት።

ታሪክ አዳም

መላእክትም የብርሃን መጥፋትና የብርሃን ጫማ የብርሃን አክሊል ዘውድ ሸልመው በሠረገላ ብርሃን ላይ አኑረው በፊት በኋላ በቀኝ በግራ ሆነው በአምሳሌ ንጉሥ አክብረው ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ዘገብሮ ለአዳም እያሉ ወስደው በገነት አኖሩት ሔዋንንም መላእክት እየጠበቁት 80 ቀን ተቀመጠች በተፈጠረች በ80 ቀን እንደ አዳም ከሥላሴ ልጅነት ተወለደች የፀጋ መንግሥትን ነገሰች መላእክት የብርሃን መጥፋትና የብርሃን ጫማ የብርሃን አክሊል ዘውድ ሸልመው በገነት ከአዳም ጋር አኖሯት ዛሬ ወንድ በ40 ቀን ሴት በ80 ቀን ክርስትና መነሳታቸው በአዳምና በሔዋን አንጻር ነው ያን ጊዜ አዳምና ሔዋን የተቀበሉትን መንፈስ ቅዱስ ዛሬ ሴትና ወንድ በክርስትና ይቀበሉታል። አዳምና ሔዋን በዚህ ዐጋና ክብር በገነት ሰባት ዓመት ኖሩ ።

ስለምን ሥላሴ እንሰላና አራዊትን አጉንብሰው በአራት እግራቸው እንዲሄዱ አድርገው ፈጥረው አዳምን አቅንተው ፈጠሩት ቢሉ ጌታ ሎሌውን እመቤት ገረጺን ነገራቸውን በትህትና እንዲሰጧቸው እንሰላ አራዊትም የአዳም ተገዥዎች ምድራዊያን ናችሁ ተሰፋ ትንሣኤ የላችሁም ሲል ነው አዳምን ግን ከፈጣሪ በታች ከፍጡራን በላይ መካከለኛ ገዥ ነህ ሰማያዊ ነህ ተሰፋ ትንሣኤ አለህ ሲሉ እንደ ዘንግ መልምለው እንደ

እሸት ፈልፍለው አሸቅቦ እንዲሄድ አደረጉት። እንሰላ አራዊት በሠርክ ሲፈጠሩ ሰንብተው ስለምን አዳምን በነግህ ፈጠሩት ቢሉ ሠርክን ጨለማ ይከተለዋል እናንተም ጽሁግን አእምሮ ናችሁና ጽልመት ሞት ይከተላችኋል በምድር ፈርሳችሁ በስብሳችሁ ትቀራላችሁ ሲል እንሰላትንና አራዊትን በሰርክ ፈጠረ። ዳግመኛም ለይኩን ብርሃን፣ ለይኩን ጠፈር፣ ለታብቁል ምድር፣ ለይኩን ብርሃናት፣ ለታውጽእ ባሕር፣ ለታውጽእ የብስ፣ እያሉ ሲፈጥሩ ሰንብተው ስለምን አዳምን ንግበር ሰብእ በአርአያነ ወበአምሳሌነ ብለው ፈጠሩት ቢሉ ይህስ ለዲያብሎስ ዘለፋ ነው። ሹመቱ ማዕረጉ ከሁሉ በላይ ነበርና የክብሩን ብልጫነት አይቶ ይህን ሁሉ ዓለም የፈጠረው እኔ ነኝ አለ ሥላሴም ተቆጥተው ገህነም እሳት ቢያወርዱት እግዚአብሔር እንደኔ ያለ ዕውቀት ድንቅ ፍጥረት አያገኝምና ታርቆ ሀገሬ ይመልሰኛል ብሎ ይመኝ ነበር። ሥላሴ ግን እኛ በባሕርይ የገዛነውን በጸጋ የሚገዛ እንደኛ በነፍሱ ሦስትነት ያለው ሕያው ሆኖ የሚኖር ክቡር ፍጥረት እንፈጥራለን ሲሉ «ንግበር ሰብእ በአርአያነ ወበአምሳሌነ» ብለው ፈጠሩት ሥላሴም አዳምና ሔዋንን በገነት ያሉ አዝርዕት አትክልት ዕዕዎትን ብሎ ጠጡ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ ያሉ ፍጥረት ሁሉ ይገዛላችሁ። ነገር ግን ክፋና መልካም የምታላይ አንዲት ዕውቀት አለች እሷን አትብሉ እሷን የቡላችሁ እንደሆነ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃነም እሳት ትወርዳላችሁ አላቸው እንሰላትንም ጌታችሁ አዳም በገነት ተሾሞላችኋል ሂዱ

እያረደ ይብላችሁ እያለበ ይጠጣችሁ እየጫነ ይቀመጥባችሁ ታዘዙት አላቸው እንስሳትም ወደ አዳም ሲሄዱ ዲያብሎስ አገኛቸውና እንስሳ ሥጋውያን ወዴት ትሄዳላችሁ እኔም ልምጣ አላቸው እነሱም አዳም ንጹህ ብሩህ ነው አንተም ጽሉም ነህ እንደምን ያይሃል አሉት ዲያብሎስም የመርፌ ቀዳዳ ታህል የምወጣበት ነገር ካገኝኩ ወዲያም ወዲህ አልሄድም ብሎ ቆመ ይኸውም ልማድ ሆኖ ቀርቷል። ዛሬ የመርፌ ቀዳዳ ታህል ነቅኦ ኃጢአት በሰው ባገኘ ጊዜ ያችን ወዲህና ወዲያ አስፍቶ ግመል እንደተጫነ የሚወጣበት በር አድርጎ ያድርበታል አድርጎትም ሲመቸው ከሱ የክፉ ሰባት አጋንንት ጠርቶ ከዚህ መልካም ቤት አለላችሁ ብሎ ያሳድርበታል ከዚያ ካደሩበት ኩነትን እንጅ ጽድቅን አያሳስቡበትም ጸገህ ሰው ቤቱን ጠላት ተነስቶ እጅን ለክት ኩብቱን በግት ከያዘው በኋላው ጠላቱ ያዘበታል እንጂ ባለቤቱ አያዘበትም እንደዚሁም ሁሉ ሰይጣን የሠለጠነበት ሰውነት በሃይማኖቱ በምግባሩ አያዘበትም ሰይጣን እንዳዘዛት ትኖራለች እንጂ ለእንስሳ አራዊትም አዳም ካለበት ገነት ደርሰው አቤቱ እያረደህ ብላን እያለብህ ጠጣን እየጫንክ ተቀመጥብን እንደወደድህ አድርገን ቢሉት በገነት ያሉት አዝርዕት አትክልትና ዕዕዋት ይበቃኛል እናንተንስ እንደ ሰማይ ኮከብ እንደ ባሕር አሸዋ ያብዛችሁ በሀገራችሁ ሄዳችሁ ተዋለዱ ብሎ ስም እያወጣ ሰደዳቸው። አራዊቱም ገነት ደርሰው ሲመለሱ ዲያብሎስ አንስሳት ሥጋውያን እንኳን ደህና ገባችሁ የአዳም ጌታችሁ ምን አላችሁ መልኩስ ማንን ይመስላል?

አካሉስ ማንን ያህላል ቢላቸው የአዳምንም ነገር ምን እንነግርሃለን በፈጣሪው አምሳል ተፈጥሯል በብርሃን ተሸልሟል። ቀርበንም እንዳናየው ያንጸባርቃል ያስፈራል ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የፈጠረውን ሁሉ ብላ ጠጣ ግዛ እዘዝ ብሎ ሰጥቶታል እኛም እግዚአብሔር ይመስገን ክቁጥር አላጉደለንም በየሀገራችሁ ተዋለዱ እርቡ ስቡ ብሎ መርቆ ሰጥቶናል አንተስ አለችሉታህ ለምን ትሳደባለህ? አሉት ዲያብሎስም የክብሩን ወሬ ከመስግት ብታጠፋኝ በተሻለ ነበር ብሎ ተናደደ ከዚያች ዕጽ ማን ቆርጦ ካፏ ባገባልኝ እኔ ከባልንጀሮቼ እንደተለየሁ ከፈጣሪው ቢለይልኝ አንድም እንደ እንስሳ አራዊት ረግጠው ቢሰብሩልኝ እያለ ሲያስብ እባብ ደረሰች አንቺ በጌ ቆንጆ የት ትሄጃለሽ ቢላት ወደ ሁሉ ጌታ ወደ አዳም ስም ልሰየም ልመረቅ አለችው።

እኔንም ውሰጅኝ ተመርቄ ልምጣ ቢላት አዳም ብሩህ ንጹህ ነው አንተ ጽሉም ነህ በክፋት የሚመስልህ የለም እንደምን ያይሃል? አላቸው ዲያብሎስም ከዚህ ሁሉ አራዊት እንስሳ በመልክ አንቺን የሚመሳሰል አላየሁም ሁለታችን ብንዋሃድ የእኔ ክፋት ጽልመት በአንቺ ብሩሃነት በጌነት ይሰወራል ያበራል ይልቅስ ተራራውን እየተፈራረቅን እንወጣው ልዘልሽ ብሎ አዘላት ከእግረ ገነት ሲደርሱ ፈንታሽ ደረሰ እዘይኝ አላት ፋንታዬንስ ልሸከምህና እንዳትከብደኝ ተሎ እንድለይህ እንዳትለው በአካል ተዋህዷል እንግዲህ ተዋህዷችን

እንደ ነፍስና እንደ ሥጋ ይሁን ከአዳም ዘንድ እንሂድ ለጊዜው ደስ የሚያሰኘውን ጳላ ከገነት ነቅሎ የሚያወጣውን እኔ እናገራለሁ እንጂ አንቺ አትናገሪ አላት ሰባት ሰዓት ከቀኑ ሲሆን ገነት ደረሱ አዳምም የጸሎቱ ጊዜያት ደርሶበት ቸኩሎ ነበር መላእክት ጊዜያት እያዩ መጥቅፅ ሲመቱ በገነት ያሉ አዕዋፍ እንሰሳት አራዊት ከአዳም ጋር ጸሎተ ማኅበር ያደርጉ ነበር።

ዲያብሎስም በእባብ ተዋሕዶ እንዴት አላፍ የዚህ ሁሉ ጌታ ከሰማይ በታች ከምድር በኋላ ፈጣሪ የለም አንተ ነህ እኔም እልጥራለህ አመሠግንህ ዘንድ መጣሁ ብሎ ከነቱ ውዳሴ አቀረበለት አዳምም ስምህ ከይሲ ይሁን እኔስ አምላክም አይደለሁ ሰማይና ምድርን እኛን የፈጠረ አምላክ አለ እንጂ ቢለው ባታውቅበት ነው እንጂ አምላክነትስ ተሰጥቶሃል አለው ነገሩን እንዳልተቀበለለት አይቶ ከሔዋን ዘንድ ሂዶ እንዴት አለሽ? ሔዋን የዚህ ሁሉ እመቤት የንጉሥ ሚስት ከዚህ ሁሉ ምን ሰጣችሁ ቢላት? ካንዲት ዕፅ በስተቀር ሁሉምን ሰጥቶናል ያችንም ጠልቶን ነፍጌን አይደለም የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃንም አላት ትወርዳላችሁ ብሎ ነው እንጂ አለችው ዲያብሎስም መብል ማንን ገድሎ ያውቃል? አምላክነቴን ይወስዱብኛል እንግዳ ፍጥረት ፈጥረው ፍጥረቴን ያስንቁብኛል ብሎ ነው እንጂ መብልስ ያድናል እንጂ ገድሎስ አያውቅም አላት አምላክ ከሆንን ለምን አሁኑኑ አንበላም

አለችው። ከበላሽም ብቻሽን አትብይ በቀኝ እጅሽ ለእርሱ በግራ እጅሽ ላንቺ አላት። ሔዋንም እንዳላት አደረገች። ጉርሰው አላምጠው ሳይውጡት እንደ ክረምት ነጉድጓድ እየተሰማ ጸጋቸው ተገፈፈ። በ40 ቀን የተቀበሉት ልጅነት ተነሳቸው እርቃን ለእርቃን ተያዩ፣ ተፈራሩ አዳምም ጉሮሮውን አንቆ ይዞ አንቺ ሴት ምን አበላሽኝ እንዴት የዘለዓለም መከራ አገኘን ብሎ አለቀሰ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በወንድ ምልክት ሆኖ ቀርቷል አዳምና ሔዋንም ስለተፋፈሩ የበለሰን ቅጠል ሰፍተው ለበሱ ይህ በቀትር የተደረገ ነው ጌታ በሰርክ በአምሳለ ብእሲ መጥቶ አዳም አዳም የት ነህ? አለው። በሰርክ በአምሳለ ብእሲ መምጣቱ በፍጻሜ ዘመን ሰው ሆኜ አድንህለሁ ሲል ነው አዳምም አቤቱ ቅጠል ለብሼ ከተክል ውስጥ ቆሜያለሁ አለው። ጌታም የሰጠሁህን ልብስ ብርሃን ማን ወሰደብህና እራቁቴን ነኝ አልከኝ? ያቺን ዕፅ በለስ በልተሃት ይሆን? ቢለው ሔዋን አስታ ብታበላኝ ፀጋዬ ተገፈፈ አለው ሔዋንም እባብ አሳተችኝ አለች። የማይታረቁትን ጠላት አይወቅሱትምና እባብን አልጠየቃችም ነገር ጀማሪውን እንዲሉ መርገሙን ለእባብ ጀመረ መልክ መልካም ነበረች አካሏ ወጣት ግመል ያህል ነበር። ከአራዊት ሁሉ አብልጬ ብፈጥርሽ ከጠ ላቴ ጋር አንድ ሆንሽ ምክንያተ ስህተት ሆነሻልና ወደነርሱ የመጣሽባቸው እግሮችሽ በሆድሽ ይግቡ ከሁሉ አርጉም ሁኚ መሬት በልተሽ ተስበሽ ኑሪ ባንቺና በሔዋን ልጆች መካከል ጠ ብ በቀል አይለያችሁ እነዚያ ራስ ራስሽን እየጠበቁ ይቀጥቅጡ

ሽ አንቺም ሸኮና እግራቸውን እየጠበቅሽ ውጊያቸው አላት። ለጊዜው ይህ ነው ፍጻሜው ግን ሐራ በእንግድአኪ ማለት ዲያብሎስን በማጎድሩ ሲረገመው ነው። መሬት ብላ ማለቱም ኃሣቱን ሲናገር ነው። ውእቶሙ ይቀጥቀጡ ርዕስክ ወአንተኒ ዕቀቢ ሰኮናሆሙ ማለት እነዚያ በፀበል በመስቀል ራስ ራስህን እየቀጠቀጡ ያስወጡህ አንተም ሰኮና ልባቸውን እየነደፍህ አስት ሲለው ነው ሔዋንም ያችን እጸበለስ ቆርጠሽ ደሚን እንደአፈሰስሽው አንቺም በወር በወር ደምሽ ይፍሰስ በደዌ በመከራ ውለጂ ወልደሽም አትመረሪ ወደባልሽ ተመለሻ ብሎ ረገማት ይህ ቃል ኪዳን ባይኖር ዛሬ ሴቶች ምጥን ከቀመሱ በኋላ ባሎቻቸው በግብር ባላወቋቸውም ነበር።

እግዚአብሔርም አዳምን የምትባላውን የምትጠጣውን የምትሰብሰውን አዘጋጅቼ ብፈጥርህ አምላክነቴን ከፈለግህ ወጥተህ ወርደህ ጥረህ ግረህ ተመገብ። አሳብህ በምግብህ ይሁን በሆድህ ደዌ ይደርብህ መሬትም እሾህና አሜኬላ ያብቅል ብሎ ረገመው በዚህ ጊዜ በመልካም ምድር መስክ እንዲገኝ ዕዕዋት ሁሉ እሾህ አስገኝተዋል። ለጊዜው ይህ ነው ፍጻሜው ግን ደዌያት ፍትወታት በሥጋህ፣ ኃጣውእ ርኩሳት በነፍስህ ይሰልጥኑብህ ሲለው ነው። ምግብህን በፊትህ ወዘ ትበላለህ ማለቱ ለጊዜው ጥረህ ግረህ ተመገብ ሲለው ነው ፍጻሜው ግን ንስሐ ገብተህ ሥጋዬን ደሜን ተቀበል ሲል ነው ምግብህን ማለቱ ግን በባሕርይ ያለ ነውና ያቺን ዕዋ ሞት ስትቀምሳት

አካልህ ይራድ እንደ ሰም ይቅለጥ ቢለው አካሉ ራድ እንደሰም ቀለጠ አካሉ እንዲህ አልነበረም እንደ ብርጭቆ የጠራ እንደ ፋና የሚያበራ የማይወጋ ሽንት አሰር ደም የማይወጣው ጸፋይ አካል ነበር የበላው የጠጣው ከአካል ተዋሕዶ ይቀር ነበር። ዛሬም በቅዱሳን ይህ የለባቸውም እግዚአብሔር ማርያም ስድሳ አራት ዓመት ጌታችንም ሰላሳ ሦስት ዓመት ሲኖሩ እየበሉ እየጠጡ ሽንት አሰር አልነበራቸውም ይህ መርገመ ሥጋ ነው ዳግመኛ በነፍስ ረገመው አዳም ይህ ሥጋ መከራ ኃላፊ ነው በነፍስህ የማያልፍ ብዙ መከራ አለብህ ነፍስህ ከሥጋህ ስትለይ ወደ ሲኦል ትውረድ ብዙ መከራ ትቀበል የዲያብሎስ ተገዥ ትሁን ከዚያ አለጊዜው አትወጣ አለው። በብርሃን ሽልሚ ሕያው አድርጌ ብፈጥርህ አምላክነቴን ከፈለግሽው ልብስህ ዳባ ይሁን ያውም እያለቀ እያደፈ ይኑር ብሎ ረገመው ምነው ግምጃውን ዳባ አለው ቢሉ በቀደመ ልብስ ብርሃኑ አንጸር አይቶት ነው አንድም አካሉ ነው እንደ ፀሐይ ብሩህ ነበርና በዚያ አንጸር አይቶ ዳባ ያለው የገዛ ቁርባቱን ነው። አዳም እንግዲህ ፀጋህ ከተገፈፈ ክብርህ ካለፈ በገነት መኖር አይገባህም ብዙ መከራ ወዳለበት ምድር ውረድ ከእንስሳት ከአራዊት ከአጋንንት ጋር ተዋጋ ባላጋራ ይሁንህ አለው። አቤቱ እንሰሳ አራዊት ግዙፋን ናቸው። ታይተው ይወጣሉ ቢገድሏቸው ይሞታሉ ሣር ከእሳት መጣላት እንዴት ይቻላል እኔስ ከረቂቃን አጋንንት መዋጋት እንዴት ይቻላል? ቢለው ይህችን ገነት አንተ በወርቅ ገዝተሽታል? ቀድሞም የሰጠሁህ

እኔ ነኝ አሁንም መውረድህ ለመከራ ነው እንጂ ለተድላ ነውን? ይልቅስ ውረድ አለው። አዳምና ሔዋንም ቅጠል ለብሰው ወይኔ አገራችን ተድላችን እያሉ እያለቀሱ ከገነት ሲወጡ በገነት ያሉ አዕዋፍ አዝርዕት ዕዕዋት ወይ መኳንንቶቻችን መሳፍንቶቻችን ከብርሃን መጋረጃ የገለጣችሁ ሞትን የምታመጣ ዕዕ በለስን እንድትበሉ የመከራችሁ ማነው? እግዚአብሔር በደግነቱ ይመጣባችሁ፤ በቸርነቱ ወደ ዘላለም ርስታችሁ ይመልሳችሁ ብለው እያለቀሱ ሸኝተዋቸው ተመለሱ። ጌታም አዳም ተዳፍሮ ወደ ገነት እንዳይገባ ኪሩቤል ሱራፊል የሚባሉ መላእክትን የእሳት ሰይፍ አስይዞ አቆማቸው እንሰማት አራዊት ብላን ጠጣን እያሉ ይሰግዱለት የነበሩ እያሳደዱ ቢያስጨንቁት ደብር ቅዱስ የሚባል ተራራ አኖረው ጌታም መላእክትን ይህ ሁሉ መከራ በአዳም የደረሰበት በዲያብሎስ ክፋት ነው እኔም ሦስቱ ሰማያት የማይተካከሏት እሳት አለችኝ ከዚያች አግብቼ እቀጣዋለሁ ብሎ ከመላእክት አራቱን ኃያላን መርጠ ዲያብሎስን በአምስት መቶ ሺ የእሳት ሠንሰለት በአምስት መቶ ሺ የእሳት ዛንጀር እጁን አግሩን አሥራችሁ ለዘላለም እንዳይወጣ በገሃነመ እሳት ጣሉት አላቸው ።

ዲያብሎስም አቤቱ ከአዳም የበለጠ ምን በደልሁና ብቻዬን ታዋርደኛለህ አሁንም ከአዳም ልጅ እኔን የወደዱ አብረውኝ እንዲወርዱ አድርግልኝ ቢለው እንዳታታልላቸው መጻሕፍትን እጽፍላቸዋለሁ መምህራንን እሾምላቸዋለሁ በሰሜ

እረዳቸዋለሁ በንስሐ እቀበላቸዋለሁ እንጂ ሃይማኖት ካልተማሩ ምግባር ካልሠሩ ኃጢያት ሠርተው ንስሐ ካልገቡ ከእኔ አንተን ከወደዱ ያንተ ይሁኑ አለው። ሠራዊቶቼንም ፈታልኝና እየተፈታተኑ ያምጡልኝ ቢለው ፈታለት ዲያብሎስም በምሥራቅ በምዕራብ በሰሜን በደቡብ በዓለሙ ሁሉ በየአለቃቸው እየሾመ ላካቸው ዛሬ ስተው ሲያስቱ ክደው ሲያስክዱ የሚኖሩ ለሰው ደዌ ሥጋ የሚሆኑ እነዚህ ናቸው። ነቢዩም ከአዳም ልጆች ስመ ሥላሴን አጋዥ አድርገው ከአጋንንት ተዋግተው ድል ካልነሱ ከሕጻናት በስተቀር መንግሥተ ሰማያትን አያገኛትም ብሏል።

ዲያብሎስም አቤቱ ከአዳም ልጆች እኔን የወደዱትን ከስጦኸኝ ባንተ ዘንድ ሁለት ነገር የለምና አታድላብኝ መንግሥተ ሰማይ አታስገባኝ ብሎ ነገሩን አጸና ጌታም አዳምን ዲያብሎስ ያለህን ሰማኸውን አሁንም በእኔ ዘንድ ሁለት ነገር የለምና እስከ ጊዜ ሞትህ ድረስ ጸንተህ ተጋደል አለው ።

አዳምና ሔዋን አቤቱ እኛስ በጌቶህ ላሞችን የሰጠኸን እህል ውሃ ተመግቦን ከመኖር በቀር አሞራ ነጠቀን ነብር አነቀን አንበሣ ሰበረን የሲኦል ምላስ ዋጠን የሲኦል አንቀጽ ተከፈተብን አንተም አበሳችንን አይተህ ፈጥነህ ይቅር በለን እያሉ ሥጋቸው እስኪቆራረስ ደማቸው እስኪፈስ ድረስ 35 ዘመን በደብር ቅዱስ ተቀመጡ።

አዳምና ሔዋን ከዚህ አሁን ወሃ እየተመገብን ጸሎታችንን ከእግዚአብሔር ዘንድ አልደረሰልንምና የራሳችን ሰብአዊ እንግባ ብለው ገቡ በ35^ኛ ቀናቸው ሰይጣን መልአክ ብርሃን መስሎ አዳም ጸሎትህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ደርሷል ወደ ገነት ውስጥቸው ብሎ ልኮኛልና ሔዋንን ጥራትና ልወስዳችሁ አለው እኔስ ሰብአዊ የገባሁት ለ40 ቀን ነው ሳይፈጸም አልወጣም አለው። ዲያብሎስም አንተ ጥንቱንም አመጸኛ ነህ ቀድሞ አትብላ ያለህን በልተህ ከገነት ወጣህ አሁንስ እርሱ ቢምርህ እንቢ ትላለህ አሁንም ጥያቄህ ስሄድ የሰይጣን መጫወቻ ትሆናላችሁ ይልቅስ ሔዋንን አሳየኝ ቢለው እኔ መከራ ቢበዛብኝ ክብር ፀጋ ይበዛልኛል እንጂ ግድ አለኝ ይቻላልህ ከታች አለችህ አለው። ሔዋን ብሎ ቢጠራት የጌታውን እርሻ ናትና አልተከራከረችም ብድግ ብላ ወጣች የባልሽን ነገር አየሽው? ቀድሞ አትብላ ያለውን በለስ በልቶ ከክብሩ ተለየ አሁንም ወደ ገነት ልውስዳችሁ ብለው እንቢ አለኝ እንግዲህ ጥያቄህ መሄዴ ነው እስኪ ይህን ነገር እይው አላት አዳም የዋህ እንጂ ነው ብላ መንጠቅ ብላ ሄዳ አልወጣም ማለትህ ስለምን ነው ሰብአዊ መግባታችን እንዲምረን ነበር ስንኳን በ35 ቀን በሁለት ቀን ቢምረን ይቻለዋል። አሁንም ከዚህ ከመልአክ ተለይተን አንቅር አለችው አዳምም በሔዋን ነገር ድል መነሳት ለምዳልና ወጣ ዲያብሎስ በፊት በፊታቸው አዳምና ሔዋን ከኋላ ሄደው ከእግረ ገነት ሲደርሱ እኔ ማንኛ አወቃችሁኝ አላቸው መልአክ እግዚአብሔር ነኝ አልከን እንጂ

እኛ የት እናውቅሃለን አሉት ዲያብሎስም እኔም የወትሮ አርበኛ ነኝ ቀድሞ አትብላ ያለህን እጸ በለስ አብልቼ ከገነት አወጣሁህ አሁንም ና ብሎሃል ብዬ ሥራህን አስተንጉልኩህ እንግዲህ ወዲህ ተስፋ የላችሁም ብሎ መልኩን አሳያቸው። አዳምም ደንገጦ ቢወድቅ ቤት ያህል ድንጋይ ጫነበት ድንገያው እንደ ድንኳን... ሆኖለት ሦስት ቀን ሰነበተ በሦስተኛው ቀን ሲነሳ ደሙ ፊሶ ሥጋው ተቆርጦ አገኘው ደሙን በስንዴ ለውሶ በድንገያ ላይ ቢያደርገው ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰለት ጌታም ተገፍቶ ቢለምኑት ፊጥኖ ይረዳልና ያ ጠላቱ ቀድሞ አትብላ ያለሽኝን በለስ አስበልቶ ካንተ ጋር አጣልቶ ከነገት አወጣኝ ከክብራ ለየኝ አሁንም እታረቃለሁ ብዬ ቀናና ብገባ ና ብሎ አውጥቶ በድንጋይ ሥጋዬ ተቆርሶ ደሜ ፊሶስ ቢለው አንተ ደምህን እንደሰዋህልኝ እኔም በአምስት ቀን ተኩል ከልጅህ ተወልጄ ተሰቅዬ ሥጋዬን ቆርጼ ደሜን አፍሰሼ ከጠላትህ ከዲያብሎስ ከገነትም እሳት አድንገለሁ ብሎ ተስፋ ኪዳን ሰጠው በወንጌል አምስት ቀን ተኩል ያለው አምስት ሺ ከአምስት መቶ ዘመን ነው በእኛ ዘንድ ሺ ዘመን በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ዕለት ነውና 2ኛ ጴጥ. 3:8 እንግዲህ ግን ደምህን አትሰዋልኝ የእናቅ ብእሲ ደም አያድንህምና ላም በግ-ፍሬያት ጽጌያት ሰዋ ዓሣን ግን ተመገበው እንጂ አትሰዋልኝ አለው።

ቅዱስ ገብርኤል አዳምን 12 ዋሻ ካለበት ወስዶ እንደ አዳራሽ እንደ እልፍኝ ትሁንህ ብሎት አነሮት ሲሄድ ከዚህ

ከድንገያ በቀር ሌላ ነገር የለም እንዳልወጣ አራዊት ይጣሉኛል ምግብን እንዴት ልሁን ቢለው ከፈጣሪህ ለምን አለው ቅዱስ ገብርኤል ጸም ማደሩን አይቶ ራርቶለት ወደ ገነት ሄደ መጥቶ መትቶ አዕዋፍንና አንስርትን ሰብስቦ እናንተ ጌታችሁ አዳም በረሃብ በጦም በምድረ ፋይድ በዋሻ ወድቆ ሳለ እንዲህ ያለ ተድላ ደስታ ታደርጋላችሁ አሁንም ቀድሞ ይመገባቸው ከነበሩት ፖግቡን ውሰዱለት እምቢ ብትሉ በኋላ ገነት ሳይገባ አይቀርምና ልጆቹ እንቁላላችሁን እየሰበሩ ልጆቻችሁን እየገደሉ እናንተን እያስወጡ ያሳድጁችኋል አላቸው እነዚያም የሚበላ ዘለላውን፣ የሚያሸተው አበባውን የሚያገጥፈውን ቅጠሉን ወስደው 12 ዋሻ አፍ ለአፍ ሞሉለት ያንዱ ዋሻ ስፋት የጦር ውርወራ ያህል ይሆናል። አዕዋፍም አዳምን በስደት ረድተንሃልና አድራጌታችንን ጻፍልን አሉት የእኔ ወገን የሆናችሁ የእነዚህን እንቁላላቸውን የሠበራችሁ ልጆቻቸውን የገደላችሁ ርጉም ሁኑ ብሎ ጽፎ ባርኮ ሰደዳቸው። አዳምም አዕዋፍን ተከትሎ ሄደ ከእግረ ገነት ሲደርሱ በከንፋቸው በረው ሄዱ አዳምም መንገድ ጠፍቶት ሲቅበዘበዝ ዲያብሎስ መጥቶ አንተ ከገነት የወጣህ ብሎ በድንገያ መትቶት ገደልኩት ብሎ ሄደ ሦስት ቀን ወድቆ ሰንብቷል ቅዱስ ገብርኤል የአዳም ጠ ባቂ ነበርና አንስቶ አድኖት አንተ ሁልጊዜ ምን ያዘናጋሃል? ምግብህን ነው? አግብቼዋለሁ። አሁንም እስከ ጊዜ ሞትህ ከዚያ አትውጣ ብሎሃል ሔዋንም በግብር አወቃት ተዋለዱ ምድርን መሲት ብሏችኋል እግዚአብሔር አለው።

አዳምም አቤቱ ጌታዬ በአምስት ቀን ተኩል እመጣለሁ ብሎ ነበር ያ ጠላቱ ዲያብሎስ ይሆንን ቢለው ጠላትህስ አይደለም ወዳጅህ እግዚአብሔር ነው። አምስት ቀን ተኩል ያለውም አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን ነው ከማናቸው ልጅህ ይወለድ መሰለህ? ቸርነቱን አለጊዜው አያደርገውምና አይዘህ አለው «ህላ ለእግዚአብሔር በጊዜህ» እንዳለ ክቡር ዳዊት አዳምም ከዋሻው ገብቶ አዕዋፍ ካመጡለት ፍሬያት ጽጌያት ሠርግ አደረገ ወርቁን ቅዱስ ሚካኤል ዕጣኑን ቅዱስ ገብርኤል ከርቤውን ቅዱስ ፍፋኤል ከገነት አውጥተው ሰጥተውት ነበርና ለሔዋን ማጨዋን ሰጣት። አዳምም ሔዋንን በግብር አወቃት ቃኤልና ሉድን ወለደች ዳግመኛም ሔዋንን በግብር አወቃት አቤልንና አቅሌማን ወለደች ከቃኤል ጋር የተወለደችው ሉድ መልክ መልካም ናት ሔዋንን ትመስላለች እነሱም ለአእምሮ ሲበቁ አዳም ትውልድ ያራራቀ መስሎት አቤል ሉድን ቃኤል አቅሌማን አግቡ አላቸው።

ቃየል እንዲህስ ያለውን እግዚአብሔር ስንኳ አያደርገውም የእኔን መልካም ሰጥቼ የሰው ክፉ አገባለሁ ብሎ ጸብ አደረገ አዳምም ከተጣላችሁ ለየራሳችሁ መስዋዕት ሰው እግዚአብሔር መስዋዕቱን የተቀበለለት ሉድን ያግባ አላቸው ሄደው ቢሰው ከሰማይ እግት ወርዶ የአቤልን መስዋዕት እንጨቱን ውሃውን ሳይቀር በልቶት ከእግዚአብሔር ዘንድ አረገለት «ወነጸረ እግዚአብሔር መስዋዕት አቤል ወተወክፈ

ሎተ» እንዳለ ከዚህ የተነሳ ቃየል አቤልን ገደለው አዳም በሐዘን ፍሮ ከሰዓት ዓመት በኋላ ሐዋንን በግብር አወቃት ሴት የሚባለውን ልጅ አቤልን አስመስላ ከነመንትያው ወለደች ሴት ማለት የአቤል ምትክ ማለት ነው። ሴት ሃኖስን፣ ሃኖስ ቃይናንን፣ ቃይናን መላልኤልን፣ መላልኤል ያሬድን፣ ያሬድ ሃኖክን፣ ሃኖክ ማቱሳሳን፣ ማቱሳሳ ላሚህን፣ ላሚህ ፍህን ወለደ። እስከዚህ ድረስ አሥር ትውልድ 2250 ዘመን ነው። ፍህ ሴምን፣ ሴም አርፋክሳድን፣ አርፋክሳድ ቃይናንን፣ ቃይናን ሳሳን፣ ሳሳ ፋሌትን፣ ፋሌት ራግውን፣ ራግው ኤቦርን፣ ኤቦር ሴፋህን፣ ሴፋህ ናኮርን፣ ናኮር ታራን፣ ታራ አብርሃምን ወለደ። በአብርሃም ጊዜ እያረሱ መብላት ተጀመረ ከዚያ በፊት እንዲያው የበቀለ ይበሉ ነበር ኋላ ግን አዕዋፍ በሰባቸው አብርሃም ሰጸልይ መልአኩ በሬዎቹንና ወገሉን አስልቶ በዚህ መሬቱን አንድ ጊዜ እያለበሳችሁ ተውት አላቸው። ዛሬ ግን ኃጢአት ስለበዛ ምድር ጸናች፣ አምስት አምስት ጊዜ ትታረሳለች እንዲሁም ወንድ ልጅን በስምንተኛው ቀን መግዘር ለአብርሃም ተሰጠው ይህም ግዘረት የጥምቀት ምሳሌ ነው። ዛሬ ወንድ በ40 ቀን ሴት በ80 ቀን ካልተጠመቁ ክርስቲያን አይባሉም እናት አባት ለካህናት እንዲያጠምቁላቸው ነግረዋቸው ነገ ዛሬ እያሉ ቢያሳልፉት ካህናቱ ሦስት ዓመት ይጸሙ ተብሎ ታዟል። እስከዚህ ትውልዱ 11 ዘመኑ 782 ነው። አብርሃም ይሰሐትን፣ ይሰሐት ያዕቆብን ያዕቆብ ይሁዳን፣ ይሁዳ ፋሬስን፣ ፋሬስ ኤስሮምን፣ ኤስሮም አራምን፣ አራም

አሚናዳብን፣ አሚናዳብም ነሌሶንን፣ ነሌሶንም ሰልሞንን፣ ሰልሞንም ያኢዝን፣ ያኢዝም ኢዮቤዳን፣ ኢዮቤዳም እሴይን፣ እሴይም ዳዊትን ወለደ። እስከዚህ ዘመነ መሳፍንት ነው። መንግሥት በዳዊት ሊቀ ካህናትነት በሳሙኤል ተጀመረ ዳዊት ሰሎሞንን ወለደ ሰሎሞን ሮብአምን፣ ሮብአምም አቢያን፣ አቢያም አሳፍን፣ አሳፍም ኢዮሳፍጥን፣ ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን፣ ኢዮራምም አዝያንን፣ አዝያንም አዮአታምን፣ አዮአታምም አካዝን፣ አካዝም ሕዝቅያስን፣ ሕዝቅያስም ምናሴን፣ ምናሴም አሞጽን፣ አሞጽም ኢዮስያስን፣ ኢዮስያስም ኢኮንያንን፣ ኢኮንያንም ሰላትያልን፣ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ። እስከዚህ ዘመነ መንግሥት ነው። ዘሩባቤል አብድዮን፣ አብድዮም ኤልያቄምን፣ ኤልያቄምም አዛርን፣ አዛርም ሳዶቅን፣ ሳዶቅም አኪምን፣ አኪምም ኤልዮድን፣ ኤልዮድም አልአዛርን፣ አልአዛር ማታንን፣ ማታንም ያዕቆብን፣ ያዕቆብም የቅድስት ድንግል ማርያምን እጮኛ የሴፍን ወለደ። የሥነ ፍጥረት ትምህርት ከብዙ በጥቂቱ እዚህ ላይ ተፈጸመ።

አነሳስቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን ለልዑል እግዚአብሔር ምሥጋና ይግባው አሜን።

አዘጋጅ፡- ዲ/ክፍያለው ታደሠ